

DII. Sine anno.

Professio fidei Constantini Asani, abiurantis dogmata Barlaam et Acindyni.

† Ὁμολογία τοῦ Ἀσάνη κῦρ Κωνσταντίνου †.

† Ἐπεὶ τινες ὑπαφίαν κατ' ἐμοῦ σχόντες, ὡς πρόσκειμαι τοῖς δόγμασι τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνου, ἃ τῷ ἀναθέματι καθοπέβαλε συνοδικῶς ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, ἀνέφερον τοῦτο εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν αἰνοδοὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἐδέησεν, ἵνα δῶ πληροφορίαν περὶ τῆς δόξης ἧς ἔχω περὶ τούτων, καὶ ἀπαλείψω ἀπὸ πάσης ψυχῆς πᾶσαν ὑπόληψιν πονηράν, ἣν ἔχουσι ἴσως περὶ ἐμοῦ, ἰδοῦ, τὴν παροῦσάν μου διδῶμι ὁμολογίαν, δι' ἧς ἅμα μὲν ἐπικυρῶν, ἅπερ ἐγγράφως τῷ αἰοιδίμῳ καὶ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ, κυρῷ Νείλιρ, ἅμα δὲ καὶ εἴ τι ἐλλιπῶς ἐν ἐκείνοις εἶπον, νῦν ἀναπληρῶν λέγω, ὅτι στέργω τὰ δόγματα, ἅπερ στέργει καὶ ὁμολογεῖ ἡ ἀγία καὶ χάριτι θεοῦ ὁρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἧς ἀρτίως προστάτης ὁ ἀγιώτατος ὑπάρχει πατριάρχης κῦρ Ἀντώνιος, τὸν δὲ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνον καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν ὡς ἀλλότρια τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν δογμάτων καθοποβάλλω τῷ ἀναθέματι, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονας καὶ ὁπαδοὺς καὶ διαδόχους αὐτῶν. αἵτη μου ἐστὶν ἡ ὁμολογία, μεθ' ἧς εὐχομαι παραστῆναι τῷ κριτῇ ζώντων καὶ νεκρῶν, κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ θεῷ καὶ σωτῆρι, ἐν τῇ κοινῇ τῆς ὁμολογίας ἡμέρᾳ. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐπέγραφα †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως Κωνσταντίνος ὁ Ἀσάνης †.

DIII. (6904—1394) aprili. ind. IV.

Patriarchae litterae datae ad Lemnios de dote coniugis Chrysoloras.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν πρὸς τοὺς κεφαλὰς τῆς Λήμνου περὶ τῆς γυναικὸς Χρυσολωρᾶ τοῦ Καλοῆθῃ †.

† Περιπόθητε θεῖε τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, κῦρ Θεόδωρε Παλαιόλογε, πρωτοβεστιαρίτα, καὶ σὺ, αἰκέτε τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κῦρ Μανουήλ Ἐσκαμματισμένε, ἐν

ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος· χάρις ἡμῖν εἴη
 καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ. ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἄλλοτε ἔγραψεν αὐτόθι
 περὶ τῆς γυναικὸς τοῦ Χρυσολωρᾶ, ζῶντος ἐκείνου, ἵνα ἐπειδὴ ἀπέ-
 λουσεν αὐτὴν ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς καὶ ἀφῆκεν ἀνεπιμέλητον, πέμψῃ
 πρὸς αὐτὴν πᾶν, εἴ τι παρέλαβε τῆς προικὸς αὐτῆς, πολὺ ὄν καὶ ἀξιό-
 λογον· πρὶν ἂν οὖν φθάσῃ τοῦτο ποιῆσαι, τὸν βίον ἀπέλιπε· κατελεί-
 φθησαν οὖν τὰ αὐτοῦ πράγματα, κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, καὶ ζητεῖ
 τὴν προίκα αὐτῆν κατὰ τοὺς νόμους, λέγουσα ἀποδείξαι αὐτὴν ποσό-
 τητα ὑπερπύρων λιτρῶν εἴκοσι πέντε. ἐπεὶ γοῦν περὶ τῆς ὑποθέσεως
 ταύτης σύνοιθε καὶ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ, καὶ ἔγγρα-
 φον αὐτοῦ ὀρισμὸν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς πρὸ καροῦ τινος εἰς δικαίω-
 σιν τῆς προικὸς τῆς γυναικὸς, ἀλλὰ καὶ νῦν ἐγνώρισε περὶ τοῦ θα-
 νάτου τοῦ Χρυσολωρᾶ, καὶ δικαιοὶ τὴν γυναῖκα κατὰ τοὺς φιλευσεβεῖς
 νόμους ἱκανωθῆναι εἰς τὸ χρέος τῆς προικὸς αὐτῆς, ὅπερ ἐστὶν ἀναγ-
 καῖον γενέσθαι περὶ τούτου εἰς ἐλευθερίαν καὶ τοῦ βάρους τῆς φυ-
 χῆς ἐκείνου καὶ θεραπείαν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαίου αὐ-
 τῆς, τοῦτο γράφομεν πρὸς ὑμᾶς, ἵνα μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ πᾶς ὁ
 κατέχων βίον ἐκείνου ἢ παρακαταθήκης χάριν ἢ λεγάτου ἢ ἐπωσδή-
 ποτε ἄλλως ἐμφάνισῃ αὐτό, καὶ παραλάβῃ τοῦτο ἢ ἀντίληψίς σας·
 ὁμοίως πωλήσητε καὶ τὴν κτηματικὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καὶ ἀμπέλια
 καὶ χωράφια καὶ εἴ τι ἄλλο, καὶ συναγαγόντες πάντα ὁμοῦ καὶ τὰ
 εὐρεθέντα νῦν κινητὰ καὶ τὰ ἀπὸ πωλήσεως τῶν ἀκινήτων, πέμψητε
 ἐνταῦθα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ εἰ μὲν ἐποίησε διαθήκην,
 πέμψητε καὶ αὐτὴν· εἰ δὲ οὐκ ἐποίησε διαθήκην, ἀφῆκε δὲ τισὶν
 ἀγράφως λεγάτα, γράψητε ταῦτα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ εἴπερ
 ἐστὶ τις αὐτόθι ὁ ἀντιποιούμενος τοῦ δικαίου τοῦ Χρυσολωρᾶ, εἴτε ἀπὸ
 κληρονόμων, εἴτε ἀπὸ λεγαταρίων, ἔλθῃ κάκεινος ἐνταῦθα μετὰ τῶν δη-
 λωθέντων πραγμάτων, καὶ κρίσεως γενομένης συνοδικῆς καὶ νομίμου λάβῃ
 ἢ γυνὴ τοῦ Χρυσολωρᾶ τὴν προίκα πᾶσαν, καὶ εἴ τι ἔρχηται δίκαιον αὐτῇ
 κατὰ τοὺς νόμους· τὸ δὲ πλεόν, ὅσον ἂν ἐναπολειφθῇ, εἴπερ ἄρα καὶ
 εὐρεθείη πλεόν, μερισθῇ εἰς τοὺς ἔχοντας δίκαιον λαβεῖν αὐτό. τοῦτο
 γοῦν ἐστὶ τὸ δίκαιον, ὅπερ γράφομεν, καὶ τοῦτο ἐπιμεληθήτω ἡ ἀντί-
 ληψίς σας ἵνα πληρωθῇ, ἄλλως γὰρ ἀδύνατόν ἐστι γενέσθαι, καὶ σπου-
 δάσατε, ἵνα καὶ ἑαυτοῦς καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσητε τῆς ἐκ τῆς ὑποθέ-
 σεως ταύτης ὀχλήσεως. ἐμφανισθήτω καὶ τὸ παρὸν γράμμα πρὸς

πάσαν τὴν χώραν, ἵνα πᾶς ὁ κατέχων, ὡς εἶπομεν, πράγμα τι τῶν ἐκείνων ἐμφανίσῃ τοῦτο, καὶ ἀποδῶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐδὲν κινδυνεύσῃ κατὰ ψυχὴν. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις (εἶη) μετὰ τῆς ἀντιλήψεώς σας †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. δ' †. *)

DIV. (6905—1396) septembri. ind. V.

Iosephus, metropolitā Zecchiūs et Matrachorum, promittit, se obtemperaturum esse iudicio synodi.

† Γνώμη τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ζηκχίας καὶ Ματράχων †.

† Ἐπεὶ τοῦ παπᾶ κϋρ Μακαρίου ἀληθῶς οὕτως εἶπον κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, ὅτι οὔτε ἔχω τοῦτο συσκευὴν, οὔτε κάλιν δύναμαι μὴ ἔχειν συσκευὴν· ἀρτίως δὲ λέγω, ὅτι ἀπὸ τότε καὶ μέχρι τοῦ νῦν πολλὰ σκεπτόμενος οὐχ εὐρίσκω τοῦτο συσκευὴν, διὰ τοῦτο οὐδὲ λέγω καθαιρεῖν. διὰ δὲ τὸν λόγον τῆς ἐγγραφῆς λέγω, ὅτι εἴ τι λέγει ὁ κανὼν περὶ τοῦτου, στέργω το. περὶ δὲ τοῦ μεταξὺ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἀναφυνέντος ζητήματος τοῦ εἰ δεῖ ἐκκλησιαστικῆς κινουμένης ὑποθέσεως κατὰ ἱερωμένων παρῆναι βασιλικὸς ἄρχοντας ἢ καὶ μὴ, ἐπειδὴ διὰ τὸ δοῦναί με γνώμην, ἦντινα δέδωκα περὶ τοῦτου, εἶρον βᾶρος παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου, ὡς παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν πράξας, διὸ καὶ ἐδεήθην καὶ παρεκάλεσα καὶ ἔτυχον συγγνώμης· ἐνὶ δὲ ἀναγκαῖον, ἵνα ἀπερχόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου δῶ γνώμην περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πασῶν ὑποθέσεων καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦτου, λέγω, ἵνα ὅσα ἐπὶ πᾶσι πραχθῆ συνοδικῶς καὶ διακριθῆ κατὰ τὴν διαταγὴν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, στέργω τοῦτο κατὰ πάσαν ἀνάγκην. τοῦτου χάριν στοιχήσας δι' ἀσφάλειαν ὑπέγραψα μηνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. ε' †.

† Εἶχε καὶ ὑπογράφην· ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ζηκχίας καὶ Ματράχων Ἰωσήφ †.

*) Folia tria e codice exactissa.

DV. (6905—1396) 6. novembria. ind. V.

Metropolitae Gothiae et Chersoniae in synodum vocantur.

† Μηνί νοεμβρίῳ, σ', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, προκαθημένου συνοδικῶς τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, συνεδριαζόντων αὐτῷ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Κιζίκου καὶ τοῦ Σεβρίνου, ἐξήγαγεν ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ πιττάκιον τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Γοθίας πρὸς αὐτόν, καὶ ὑπανεγνώσθη συνοδικῶς· ἔγραψε γοῦν, ὅτι πενταγάμιαν κλωθεύσαν παρ' αὐτοῦ, λαβὼν ἄσπρα ἰκανά, ὁ Χερσῶνος συνεχώρησεν αὐτὴν εὐλογηθῆναι, καὶ ἀξιοὶ τοῦτο λαληθῆναι συνοδικῶς. ἐδόθη γοῦν εἰς τοῦτο ἡ γνώμη παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, συμφηφισάντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῶν εἰρημέων ἀρχιερέων, ἵνα ὁ μὲν Γοθίας ὡς κατηγορὸς ἔλθῃ ἐνταῦθα, παραστήσων τὸ ἔγκλημα συνοδικῶς, ἔλθῃ δὲ καὶ ὁ Χερσῶνος δι' ὄλου τοῦ ἀπριλλίου μηνός, κριθησόμενος μετ' αὐτοῦ. εἰ δὲ ἀμελήσῃ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἵνα ἢ ἄργός· τὸ δὲ συνοικέσιον ὡς παράνομον ἵνα ἢ διεζευγμένον. ἐγράφησαν οὖν τίμιαι πατριαρχικαὶ γραφαὶ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀρχιερεῖς τὴν βήθεισαν συνοδικὴν γνώμην διεξιῶσαι. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐσημειώθη καὶ τὸ περὶ τοῦτου ἐνταῦθα †.

DVI. (6905—1396) ind. V.

Patriarcha episcopum Zetunii iudet expelli, in ius vocans metropolitam Iarviseae, qui eum consecraverat.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν πρὸς τὸν Λαρίσσης, ὡς ἂν ἔλθῃ ἐνταῦθα †.

I. † Ἱερώτατε μητροπολίτα Λαρίσσης, ὑπέρυψε καὶ ἔξαρχε δευτέρως Θεσσαλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφέ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργίᾳ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐπληροφορήθη συνοδικῶς, ὅτι ἐποίησας τὸν παπᾶν Σάββαν ἐπίσκοπον Ζητουρίου, ἄνθρωπον φαῦλον καὶ κατηγορούμενον εἰς πολλὰ καὶ σχεδὸν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα δεδιωγμένον ἐπὶ τοιοῦτο σκοπῷ, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὸ "Ἁγίον" Ὄρος, καὶ ἀποκλεισθῇ διὰ τὰ λαλούμενα κατ' αὐτοῦ. σὺ οὖν μηδὲν γράμμα ἐπιφροσόμενον ἢ συστατικὸν ἢ ἀπολυτικὸν ἡμέτερον κληρικών καὶ κληρικῶν, ἱερέων δὲ μᾶλλον ἔμὸν ἐχειροτόνησας, καὶ ἐνέπεσας εἰς τὸ παρενοχλεῖν ἔγκλημα, καὶ

κατεπάτησας, ὅσον τὸ εἰς σὲ ἤκον, τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας· διὰ τοῦτο τὸν μὲν κακῶς προβληθέντα ἐπίσκοπον Ζητουνίου ἔχομεν ἀργὸν πάσης ἱερωσύνης, μέχρις ἂν τὰ ἐνταῦθα καταλαμβάντα τὸ προσήκον αὐτὸν δέξεται πέρας, σοὶ δὲ συνοδικῶς διδύσαμεν διωρίαν δι' ὅλον τοῦ οὖν θεῶ ἐρχομένου ἀπριλλίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης ε' ἰνδ. χωρὶς τινος ἀναβολῆς ἢ εὐρεσιλογίας καὶ ὑπερθέσεως, ἵνα καταλάβῃς ἐνταῦθα καὶ κριθῆς συνοδικῶς περὶ τῶν ῥηθέντων σου ἐγκλημάτων, εἰς ἅπερ περιέπεσες. εἰ μὲν οὖν ἔλθῃς ἐντὸς τῆς δοθείσης σοι διωρίας, ἦδη καλόν· εἰ δ' οὐκ ἔλθῃς, παρελθούσης τῆς δοθείσης σοι διωρίας ἔχομέν σε ἀργὸν πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας. εἰ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα καταφρονήσεις καὶ ἀψῆ τινός ἱερατικοῦ, ἔχομέν σε καὶ ἀφωρισμένον, πύσεχε οὖν, μὴ ποτε καὶ τέλειον κινδυνεύσης ἐξ ἀπροσεξίας. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

II. † Ἐγράφη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἕτερον εἰς τοὺς κληρικοὺς τῆς ἐπίσκοπης Ζητουνίου, ὡς ἂν ἀποδιώξωσι τὸν κακῶς χειροτονηθέντα ψευδεπίσκοπον. διὰ τοῦτο καὶ ἐσημειώθη †.

DVII. (6905—1396) decembri. ind. V.

De imperatoris iuribus in synodo.

† Ἐρωτηθέντες οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέρτιμοι, ὅ τε Νικομηθείας καὶ ὁ Κορίνθου, περὶ οὗ ἔδωκαν ἐγγράφως εἰς τὸν κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν αὐθέντην καὶ βασιλέα, εἶπον, ὅτι περὶ μὲν τοῦ παπᾶ κῦρ Μακαρίου ἐγράψαμεν τὴν γνώμην, ἣν εἴκομεν καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ συνόδῳ, εἶτα ἐρωτηθέντες παρὰ τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εἰ στεργόμεν τὰ πρακτικὰ τῆς δ' συνόδου, ἐγράψαμεν ἐκεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀναθεματισμοὶ κείνται κατὰ τῶν μὴ στεργόντων αὐτὰ· περὶ δὲ τοῦ ἵνα ἔχῃ ἄρχοντας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ λαλούμενα ἐν τῇ ἱερᾷ συνόδῳ ἐπὶ ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων, οὔτε γνώμην ἔδώκαμεν εἰς τοῦτο, οὔτε ἐγράψαμεν τοιοῦτό τι, ἀλλὰ μᾶλλον μὲν οὖν λέγομεν νῦν, ὡς ὅταν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος μετὰ ἐξετάσεως, εἰς ἀποδειχθῆ, ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ βασιλεὺς εἰς τοῦτο, μέλλομεν καὶ ἡμεῖς ἀκολουθεῖν τῇ ἱερᾷ συνόδῳ καὶ τοῖς εὐρεθείσιν· εἰς δὲ οὐδὲν εὐρεθῆ,

στέργομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτο κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην. μὴ νὶ θεκεβρίφ
 ἰν δ. ε' †.

† Ταῦτα οὕτως ἀκούσαντες ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ἀρχιερέων
 ὑπεγράφομεν δι' ἀσφάλειαν †.

† Ὁ μέγας σκευοφύλαξ διάκονος ὁ Βαλ-
 σαμών †.

† Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ ἀρχιεπίσκοπος ὁ

DVII. (6905—1397) ianuario. ind. V.

*Presbyter Georgius constituitur archiepiscopus ecclesiae Iumbri, evectus in archie-
 piscopatium.*

† Ἀντώνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
 σταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκοημενι-
 κὸς πατριάρχης †.

Τοῦ πρωτεκδίκου τοῦ Συροπούλου.

† Καὶ ἥλιος μὲν ἀνίσχων καὶ τὰς ἑαυτοῦ ἀφιεῖς ἀκτῖνας τῷ σῶμπαντι
 τοῦτω κόσμῳ εἴωθε καὶ θάλπειν ἅπαντα καὶ τῇ αἴγλῃ τῆς αὐτοῦ
 θαδουχίας κατάδηλα πᾶσι ποιεῖν τὰ πρὸς τὴν ἑαυτῶν σύστασιν τινὸς
 τῶν παρ' ἡμῶν βοήθειας δεόμενα· καὶ βασιλεὺς δὲ δίκην ἡλιακῶν
 ἀκτίνων καὶ πόρρωθεν τὰς ὕψεις ἐπαφίει τοῖς πράγμασιν οἷδε καὶ
 πρὸς κατάστασιν καλῶς ρυθμίζειν αὐτὰ καὶ βελτίωσιν καὶ τῆς προ-
 ηκούσης πᾶσιν ἀνθρώποις ψυχικῆς σωτηρίας, κολλῆν καὶ ὡς εἰκὸς
 ποιεῖσθαι τὴν πρόνοιαν· ἔνθεν τοι καὶ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος μὴ
 αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺς τὰ περὶ τὴν θεόσωστον νῆτον Ἰμβρον ἰδὼν
 καὶ κατανοήσας θεῖον καὶ βασιλικῷ φρονήματι ὡς ἐπιτοκοπικῆς ἐπισκέ-
 ψεως δεῖται ὁ ἐκεῖσε εὐριτόκωμος χριστώνημος τοῦ κυρίου λαός,
 ὅπως ἂν τὰ κατ' αὐτὸν διεξάγοιτο ἀποστολικαῖς τε καὶ πατρικαῖς
 παραδόσεσι, κατάδηλον τοῦτο ποιεῖται τῇ ἱερᾷ συνόδῳ, καὶ τὴν ἰκα-
 νὴν εἰς τοῦτο βοήθειαν βασιλικῶς ἐπορέγει καὶ κτήματα δωρεῖται τῇ
 ἐκκλησίᾳ τῆς Ἰμβρου εἰς προμήθειαν τοῦ γεγονότος ἀρχιεπισκόπου
 τὸν γοῦν θεοφιλῆ σκοπὸν τῆς κρατίστης αὐτοῦ βασιλείας· καὶ ἡμεῖς
 ὡς εἰκὸς ἐπαινέσαντες εἰς πέρας ἐκβῆναι τοῦτον ἐσπεύραμεν. σὺνδία-
 σκεψαμένη τοίνυν ἡ μετριότης ἡμῶν τὰ περὶ τοῦτον τῆς σκευοφύλαξου-
 σιν αὐτῇ ἱερωτάτοις ἀρχιερεῖσι καὶ ὑπερέμοις, τῷ Κυζίκου, τῷ Νι-
 κομηδείας, τῷ Σεβερίνου, τῷ Κορίνθου καὶ τῷ Μηδείας, καὶ προε-

βίβασε καὶ ἐτίμησε τὴν νῆσον Ἰμβρου, πατριαρχικὴν ἐξαρχίαν τελούσαν τὸ πρότερον, εἰς ἀρχιεπισκοπὴν, καὶ ψήφισθαι θεῖα καὶ κανονικὴ τῆς δηλωθείσης τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων ὁμηγύρευς καὶ ἐπικρίσει τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐχειροτονήσαμεν τῇ ἐπικλήσει καὶ χάριτι τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος ἀρχιεπίσκοπον θεοσώστου ἐπισκοπῆς τῆς νήσου Ἰμβρου τὸν ἀπὸ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου εὐλαβέσιον πρεσβύτερον Γεώργιον, ὃν καὶ ἐφοδιάζοντες εὐχαῖς τε καὶ συνοδικαῖς γράμμασι στέλλομεν εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐκκλησίαν. ὀφείλει τόνον ὁ διαληφθεὶς ἱερωτάτος ἀρχιεπίσκοπος τῆς θεοσώστου νήσου Ἰμβρου, κύρ Γεώργιος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ἐπιλαβέσθαι τῆς τοιαύτης αὐτοῦ ἐκκλησίας καὶ διδάσκειν κ. τ. λ. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλοιται τῷ ἱερωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς θεοσώστου νήσου Ἰμβρου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ ἡ παρούσα αὐτῆς συνοδικὴ πράξις δι' ἀσφάλειαν †.

† ἔϊχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴν Ἰανουαρίῳ ἰνδ. ε' †.

DIX. 6905 (1397) ianuario. ind. V.

Acacius, hieromonachus, archimandrita et protosyncellus, constituitur metropolitae Monembasiae et exarchus totius Peloponnesi.

DX. Sine anno.

Patriarchae litterae datae ad patriarcham Hierosolymorum.

† Πιστάκιον τοῦ Ἱεροσολύμων πατριαρχικόν †.

† Ἀγιώτατε δέσποτά μου, πατριάρχα Ἱεροσολύμων, Συρίας, Ἀραβίας, πέραν Ἰορδάνου, Καννά τῆς Γολιθαίας καὶ πάσης Παλαιστίνης, ἐν ἀγίῳ πνεύματι πόθεινότετε ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργεῖ. εὐχομαι τῷ θεῷ, ἵνα ὑγιαίνῃ ἡ ἀγιωσύνη σου καὶ σωματικῶς εἰς ὠφέλειαν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτὴν χριστιανικοῦ καὶ θεοῦ πληρώματος. ὑγιαίνομεν καὶ ὑμεῖς, πλὴν ὡς οἱ γέροντες. πρὸ καιροῦ τινος ἐμάθομεν τὴν εἰς θεὸν ἐκδημίαν τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τινῶν τῶν εἰς ἡμᾶς καταιρόντων αὐτόθεν, εἶτα καὶ διὰ γραφῆς τὰ περὶ τούτου πλατότερον ἐπληροφόρηθημεν τοῦ εἰς κοῦσουλον εὐρισκομένου τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κοπριῶν, κύρ

Πέτρου τοῦ Σωζομένου, δε δὲ καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπιλεγόμενοι τινὰ καὶ χειροτονήσαντες αὐτὸν πατριάρχην Ἀλεξανδρείας πέμπωμεν αὐτόθι, ὡς δεῖ ἀποδοχῆς ὄν μάλ्लιον τοῦτο καὶ τῷ ὑψηλοτάτῳ σουλτάνῳ ἢ τὸ γενέσθαι τινὰ ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων Ἀλεξανδρείας· εἰ μὲν οὖν τοῦτο καὶ ἄλλοι τινὲς ἔγραφον τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παρεκάλουν ἵνα γένηται, εἴχομεν ἂν πληροφορίαν, καὶ ἴσως ἐμέλλομεν ἐπιχειρήσειν αὐτὸ, ἐπειδὴ ὄν ἂν ἡ χάρις τοῦ παναγίου πνεύματος ἐξελέξατο ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἀπεκατέστησε πατριάρχην, τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τῶν ἐν ἡμῖν ἐμέλλεν εἶναι τῶν βίῳ καὶ λόγῳ σεμνυνομένων· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε τὸ γενέσθαι πατριάρχην ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα τινὰ, εἶτα ἔλθειν ἐκείνον αὐτόθι καὶ ἐμπέσειν εἰς πειρασμούς (τὰ γὰρ μεταξὺ τούτου εἰσὶ πολλά, εἰκὸς γὰρ ἔστιν, ἂν μὴ καὶ ὁ σουλτάνος καὶ ἡ ἐκκλησία πᾶσα τῶν Ἀλεξανδρέων γινώσκωσι τοῦτο, ἕτερον ζητῆσαι ἀπὸ τῶν αὐτόθι καὶ ἀποκαταστήσαι αὐτὸν πατριάρχην Ἀλεξανδρείας πρὸ τοῦ ἔλθειν τοῦτον αὐτόθι) ἔδοξε καλὸν καὶ τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἵνα ἀναθῶμεν τὰ περὶ τούτου τῇ ἀγιωσύνῃ σου· διὰ τοῦν τὴν τοῦ κυρίου ἐντολὴν ἀπελθε ἐκεῖ, καὶ ὡς εἶδεν ἡ γνώσις σου, ἰδὲ καὶ σκέψαι καὶ φρόντισον τὰ περὶ τούτου, καὶ εἴπερ εὖροις τοῦτο ἀσπαστὸν κατὰ πάντων, καθὼς ἄνωθεν εἴχομεν, γράψον ἡμῖν καὶ πληροφορήσον διὰ γραμμάτων καὶ τῆς σῆς ἀγιωσύνης καὶ ἄλλων ὧν οἶδας, ὡς ἂν τὸ ἱκανὸν εἰς πληροφορίαν λαβόντες ἐξ αὐτῶν πληρώσωμεν τὸ θεάρεστον τοῦτο καὶ ἐπαινετὸν ἔργον, τῇ συναρτίᾳ τοῦ παναγίου πνεύματος, καὶ ἔχῃ καὶ ἡ ἀγιωσύνη σου μισθὸν ἀπὸ θεοῦ καὶ ἡμεῖς· εἰς δόξαν γὰρ ἔσται τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ πάσης τὸ ἐπιλεγῆναι τινὰ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἀποκαταστήναι πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ἢ ἀπὸ τῶν αὐτόθι τοῦτον προχειρισθῆναι, καὶ μηδὲν γένηται τῇ ἀγιωσύνῃ σου ἐμποδὼν ἢ τὸ τῆς ὁδοῦ μήκος ἢ ἄλλο τι τῶν δυσχερῶν ἴσως πρὸς τὸ μὴ ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὡς γράφομεν, ἀλλὰ γενέσθω τὰ περὶ τούτου οὕτως, ὡς ἀξιούμεν αὐτήν. ἔρρωσο ἐν κυρίῳ, ἀγιώτατε δέσποτα, ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργέ· ἀπελύθη τῇ γ' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τοῦ Ἀντωνίου, ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

DXI. 6905 (1397) ianuario. ind. V.

Hieromonachus Niphon, καθητούμενος και ἀρχιμανδρίτης τῆς σεβασμίας βασιλικῆς και πατριαρχικῆς μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης και θεομήτορος και ἐπικεκλημένης τῆς Παμμακαρίστου, nominatur metropolitā Antiquarum Patrarum (οὐ πρὸ πολλοῦ γνησίου στερηθείσης ποιμένος) et exarchus totius Achaiae.

DXII. (6905—1397) 20. martii. ind. V.

Patriarcha hieromonachum Nathanasē monet, ne aperte ambiat metropolim thessalonicensē.

† Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην· πατριαρχικὸν πιττάκιον πρὸς τὸν παπᾶν, κϋρ Ναθαναήλ †.

Τοῦ πρωτογοταρίου κϋρ Βαλσαμών.

† Τιμιώτατε ἐν ἱερομονάχοις και ἑξαρχε τῶν περὶ τὴν δύοιν πατριαρχικῶν δικαίων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ υἱὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κϋρ Ναθαναήλ· χάρις εἴη σοι και εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ. οἶδας, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου Θεσσαλονίκης, τοῦ κϋρ Ἰσιδώρου, γράμματα διεκομίσθησαν ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης και κληρικῶν και ἀρχόντων, παρακαλοῦντα και ζητοῦντα σέ γενέσθαι ἀρχιερέα αὐτῶν· ἀλλὰ και νῦν πρὸ ὀλίγου ἕτερα ἦλθον τῶν αὐτόθι μητροπολιτῶν ψῆφον διδόντα περὶ σοῦ εἰς τοῦτο, περὶ ὧν πάντων και τῶν πρώτων και τῶν ὑστέρων ἐδυσχεράναμεν, ὡς εἰκόσ· οὐκ οἶδαμεν γοῦν, πῶς ὁ παπᾶς, κϋρ Ναθαναήλ, ἄνθρωπος φρόνιμος και πεκαιοδευμένος και πείραν ἔχων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων και κανόνων και νόμων ἐπεχείρησεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τοιαῦτα· τὸ μὲν γὰρ κρατῆσαι σε τὴν ἐκκλησίαν οὐδὲν ἀπεικόσ, ἐξουσίαν γὰρ εἶχες ἀπ' ἐμοῦ τοιαύτην ὡς ἡμέτερος ἑξαρχος, τὸ δὲ τοιαῦτα γράμματα ἐλθεῖν ὑπὲρ σοῦ, παρακινούντα ἡμᾶς, ὡς δὲ και ἀπὸ τῆς αὐτόθι κοσμικῆς ἐξουσίας ἔρχεσθαι ἐνταῦθα μηνύματα, ὥστε χειροτονηθῆναι σε παρ' ἡμῶν μητροπολίτην Θεσσαλονίκης, εἴτε σὺ παρεκίνησας ταῦτα ἔρχεσθαι, εἴτε ἄλλων ποιούντων εἶχες εἰδησίον εἰς ταῦτα, και οὐκ ἐκώλυσας, οὔτε πρὸς ἀποδοχὴν ἡμῶν ἦν, οὔτε πρὸς συμφέρον σὸν, ἔδει γὰρ σε παντελῶς σιωπῆσαι, και εἴπερ θεοῦ χάριτι και βουλή τὰ τοιαῦτα γίνονται, καθὼς ἄρα γίνονται και πιστεύομεν, τὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ταῦτα και τὴν παρ'

ἡμῶν περιμένειν ψήφον καὶ συνήθειαν· ἐπεὶ οὖν ταῦτα ἐγένοντο, ὡς ἐγένοντο, εἰρήνευσεν ἀπὸ τοῦ νόου, καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ πράγματα κράτει μετὰ τῶν ἀρχόντων τῆς ἐκκλησίας καθὼς καὶ πρότερον, γράμματα δὲ καὶ μνημόματα εἶτα ἀρχιερέων, εἶτα ἀρχόντων, βουλευόμενά τοι, παθόντων ἀπὸ τοῦ νόου, καὶ ἐπειδὴ ἐλπίζομεν εἰς κέρριον τὸν θεόν, συντόμως διαλοθῆναι τὴν μάχην, τότε μέλλομεν ποιῆσαι, ἔχοντας τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, ὡς βουλόμεθα, ψήφους ἰσχυρὰς κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν, καὶ θέλει γενέσθαι νομίμως καὶ κανονικῶς μητροπολίτης ἑταταλονίκης. ἐνδέχεται δὲ γενέσθαι καὶ πᾶσι, ἢ γὰρ ἐκλογῇ αὐτῆ τῶν τιθεμένων εἰς τὰς ψήφους προσώπων ὧν ἀνθρωπίνῃ καὶ ἡμετέρῃ, ἀλλὰ ψήφος ἐστὶ τοῦ θεοῦ, συνέργεια τοῦ παναγίου πνεύματος. ταῦτά τοι γράφοι ἀναγκαίως καὶ συμφέρονται κατὰ πολὺ, καὶ τήρητον ἀμεταθέτως. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ σοῦ. ἀπελύθη τῆ κ' ς.

† Βίβλος καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τῆ μηνί μαρτίῳ ἐνθ. ε' ς.

DXXIII. 6905 (1397) martia. ind. V.

Hieromonacho Theophylacto conferuntur metropoles Attaliae et Sidae.

† Πράξις τοῦ Ἀτταλαίας ς.

† Ἀντώνιος, ἐπίσκοπος θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμένης καὶ πατριαρχικῆς ς.

† Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σίδης τοῦ οἰκείου ποιμένου στερηθείσης ἢ μετριότης ἡμῶν ἔργον ταῦτα ποιεῖται τῶν ἄλλων ἐπιμαλέστατον, φροντίδα θέσθαι περὶ αὐτῆς καὶ ποιμένα καὶ πνευματικὸν διδάσκαλον ταύτῃ ἐγκαταστήσαι, μάλιστα καὶ διότι ποιμένος εὐποροῦσα οὐδὲν ἥττον ἀποίμαντος διεκείτο, νότῳ τε καὶ πολλῇ βλάβῃ τοῦ ἐν ταύτῃ ποιμαντικῶς προϊσταμένου οὐδὲν ἄμεινον ἐκ μακροῦ τῶν ἀψύχων διακειμένου· ἐπεὶ δὲ τὸ ἐκ μακροῦ ἐαλωκέναι πάντων μὲν τῶν ἐν ταύτῃ πιστῶν, ἐνδειαν δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐν ταύτῃ πεποίηκε, καὶ ὅπως οὐκ ἦν δυνατόν διὰ ταῦτα ἀρχιερεῖα γνήσιον ἐν ταύτῃ χειροτονηθῆναι, ἢ μετριότης ἡμῶν σὺν τῇ περὶ αὐτῆς ἱερᾷ συνόδῳ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῶν, τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Μουσαβασίου, τοῦ Κορινθίου, τοῦ Παλαιῶν

Πατρῶν, τοῦ Σεβερῆνου καὶ τοῦ Μηδείας, πλείστα περὶ τούτου φρον-
 τίσασα καὶ σκεφαμένη καὶ ἀκριβῆ βασιάνῃ δοῦσα τὸ περὶ τούτου,
 ἐπεὶ εὔρε πλησίον τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως οὖσαν καὶ
 τὴν ἀγιωτάτην τῆς Ἀτταλείας μητρόπολιν, μὴ δυναμένην καὶ αὐτὴν
 διὰ τὰ προειρημένα γνησίῳ εὐμοιρῆσαι ποιμένος καὶ διὰ τοῦτο δε-
 δομένην ἐπιδόσεως λόγῳ πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Μόρων,
 ὑπέρτιμον καὶ ἑξάρχον πάσης Λυκίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν
 ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργόν, καὶ μηδὲ αὐτὴν
 ἀκριβῶς καὶ ὡς δεῖ ποιμαινομένην διὰ τὸ πολλὴν εἶναι τὴν ὑπὸ τὸν
 Μυρέων ἐνορίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν τῆς Καρπάθου διέποντα ἀγιωτάτην
 ἀρχιεπισκοπὴν, διὰ ταῦτα ψήφῳ καὶ γνώμῃ κοινῇ τῆς ἱεράς συνόδου
 τῶν ῥηθέντων ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων ἴγνωτε τὰς τοιαύ-
 τας ἀγιωτάτας ἐκκλησίας ποιμαίνεσθαι καὶ διακυβερνᾶσθαι πνευμα-
 τικῶς ἀναποσπάστως ὑφ' ἐνὶ ποιμένι τε καὶ ἀρχιερεῖ, ἕθεν, ἐπεὶ εὔρε
 τὸν πρὶν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικὸν πατέρα, κῆρ
 Θεοφύλακτον, φρόνιμον καὶ ἐνάρετον ἄνθρωπον καὶ ὑποτακτικὸν ἐκ
 νέου τοῦ ὀσιωτάτου ἐν μονοτρόποις κῆρ Μάρκου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι
 ἀγαπητοῦ υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ κανονικῇ
 τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου τῶν ῥηθέντων ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ
 ὑπερτίμων ἐξελέξατο τοῦτον καὶ ἐχειροτόνησε γνήσιον μητροπολίτην
 Ἀτταλείας καὶ πρόεδρον Σίδης, ὑπέρτιμον καὶ ἑξάρχον πάσης Παμ-
 φυλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος
 καὶ συλλειτουργόν, ὃς καὶ ὀφείλει τῇ ἐνούσῃ αὐτῷ ἀρετῇ τε καὶ με-
 τριότητι ποιμαίνειν τὰς τοιαύτας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ πνευ-
 ματικῶς διειθύνειν κ. τ. λ. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ βε-
 βαίωσιν ἐγένετο τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀτταλείας
 καὶ προέδρῳ Σίδης, ὑπέρτιμῳ καὶ ἑξάρχῳ πάσης Παμφυλίας, ἐν ἀγίῳ
 πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ,
 κυρῷ Θεοφύλακτῳ, καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριώ-
 τητος κατὰ μῆνα μάρτιον τῆς ἐνισταμένης νῦν ε'
 ἰνδ. τοῦ ς ἐννακοσιουστοῦ ε' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ Ἀντώνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
 σταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ ἀγκουμενι-
 κὸς πατριάρχης †.

DXIV. 6905 (1397) ianuario. ind. V.

Patriarcha Michaelem archiepiscopum Bethlehæm iterum mittit in Russiam.

† Ἐνταλμα δοθέν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Βηθλεὲμ ἀπερχομένῳ εἰς τὴν Ῥωσίαν τὸ δεύτερον †.

† Ἐπει οἱ ἐν ταῖς ἀγιοτάταις ἐκκλησίαις τῆς τε Μαυροβλαχίας καὶ τῆς Γαλιτζης εὐρισκόμενοι χριστιανοὶ πολλῆς δεόνται τῆς πνευματικῆς ἐπιμελείας καὶ ἐπισκέψεως, τῆς μὲν Γαλιτζης ἀποβαλλομένης θανάτῳ τῶν οἰκείων ποιμένα, τῆς δὲ Μαυροβλαχίας πρὸ χρόνων ἤδη τινῶν ἀστερηθείσης τοῦ γνησίου αὐτῆς ἀρχιερέως διὰ τινὰς αἰτίας καὶ μὴδὲ εὐκόλου νῦν ὄντος τοῦ πράγματος ἐκεῖ τοῦτον ἀπελθεῖν, διὰ τοῦτο καὶ ὡς ἐρήμων τῶν ἐκκλησιῶν τούτων οὐσῶν οἰκείων ποιμένων καὶ διδασκάλων, ὁ κοινὸς τῶν χριστιανῶν ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, χώραν εὐρισκῶν εἰσάγει τινὰς ὡς λύκους, τὰ ἐναντία κηρύττοντας δόγματα τῆ καθ' ἡμᾶς ὁρθοδόξου καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ διαφθείρουσι τὰς ἐκεῖ ψυχὰς καὶ ἀρπάττουσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ θεοῦ, καὶ ἄλλοι δὲ ἀνέροι ὄντες, ὑποκριθέντες ἱερωσύνην, λειτουργοῦσιν ἀπελθόντες ἐκεῖ, καὶ πάσαν παρανομίαν ἐργάζονται ἐπ' ἀπολείᾳ τῶν ἰδίων ψυχῶν καὶ τῶν δεχομένων καὶ ἀκουόντων αὐτούς, καθὼς ἡμᾶς διὰ γραμμάτων πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ἀρετίως ἐπληροφόρησαν, ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἀπὸ θεοῦ καὶ τὴν τῶν ψυχῶν ἐκείνων ἐγχειρισθεῖσα φροντίδα καὶ λόγον ὑπέλκουσα αὐτῇ, ἐὰν μὴ κατὰ τὸ δυνατόν αὐτούς ἐπισκεψάμενος διορθώσομαι, ἕως ἄν ὁ θεὸς θεῶν ἀνοθεν καὶ ἐπιχωρηγήσῃ γνησίους εἰς αὐτὰς ποιμένας καὶ διδασκάλους, ὃ νῦν ἔδοξεν ἀναγκαῖον γενέσθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπίσκεψιν καὶ τὴν τοῦ κακοῦ ἀποδίωξιν, τοῦτο καὶ ποιεῖ συνεργεῖα θεοῦ· καὶ τοίνυν εὐροῦσα τὸν ἱερώτατον ἀρχιεπίσκοπον Βηθλεὲμ, ἀγαπητὸν κατὰ κύριον ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργόν, κύρ Μιχαήλ, ἀνθρώπον δυνάμενον τῇ ἰδίᾳ σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τὰ μέγιστα δουλεῦσαι τῷ θεῷ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ καὶ ὠφελέσαι καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἐκεῖ χριστιανοῖς, ἔχοντα μὲν συνεργόν εἰς τοῦτο καὶ τὴν ἰδίαν γνῶσιν καὶ οἰκονομίαν καὶ ἐπιτηδεϊότητα, μάλιστα δὲ τὴν ἔχει μετ' αὐτῶν κοινωνίαν καὶ οἰκειότητα ἀπὸ τῆς ἰδίας διαλέκτου καὶ γλώττης καὶ ἄλλως δὲ γνώριμον ὄντα καὶ φίλον οὐ τοῖς ἐκεῖ μόνον ἀρχουσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ λοιπῷ σχεδὸν λαῷ ἅπαντι, τοῦτον ἐξαποστέλλοι

ἐκείσε βοηθεία καὶ συνάρσει θεοῦ, ὅθεν καὶ ὀφείλει ἀπελθὼν ἐκεῖ
 διδάξαι τὸν ἐν αὐταῖς ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ κυρίου λαὸν καὶ ἐπιστηρί-
 ξαι αὐτοὺς εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ἀπλανῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν ἡμῶν,
 ἣν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀγία καὶ μεγάλη ἐκκλησία, ἐγὼ τε ὁ οἰκουμενι-
 κὸς πατριάρχης καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ ἕτεροι ἀγιώτατοι πατριάρχαι, ὁ
 Ἀλεξανδρείας, ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Ἱεροσολύμων, διδάσκουμεν καὶ κη-
 ρύττομεν, εἰς ἧντινα πίστιν καὶ ἐπίσταυσάν ἀπ' ἀρχῆς οἱ ἐκείσε χρι-
 στιανοὶ καὶ ἐβαπτίσθησαν, μετ' ἧς πίστεως καὶ ἀπέθανον καὶ προσ-
 κονήσουσι τῷ κυρίῳ καὶ θεῷ καὶ σωτῆρι Χριστῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 τῆς κρίσεως· ἔπειτα ἐξετάται καὶ εὑρεῖν καὶ τοὺς ἀνιέρως ἐκεῖ εἰσελ-
 θόντας καὶ ἀποδιώξαι τούτους καὶ ἀποπέμψαι ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τόπου ὡς
 λόκους καὶ διαφθορεῖς καὶ σπαράκτας τοῦ λογικοῦ τοῦ Χριστοῦ ποι-
 μνίου καὶ θρέμματος καὶ ἱερουργῆται καὶ εὐλογῆσαι καὶ ἀγιάσαι πάν-
 τας τοὺς ἐκείσε χριστιανοὺς, ἀρχόντας τε καὶ ἀρχομένους, γυναῖκας
 καὶ νῆπια, εἰ δεήσει δὲ καὶ ἱερέας ποιῆσαι τοὺς εὐρεθέντας ἀξιους
 καὶ ἀναγνώστους σφραγίσει καὶ ναοὺς καθιερώσει καὶ πᾶν ἄλλο ἐκ-
 κλησιαστικὸν ποιῆσαι λειτουργῆμα, ὅσον ἀνήκει αὐτῷ, ἄνευ μόνης τῆς
 τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν ἐκεῖ
 ἱερωμένων, μοναχῶν, ἀρχόντων καὶ παντὸς τοῦ χριστωνόμου πληρώ-
 ματος τὴν προσήκουσαν ἀποδιδόναι τούτῳ τιμὴν καὶ εὐπειθειαν, οὐ
 μόνον ὡς δικαίῳ καὶ ἐξάρχῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀλλὰ καὶ ὡς
 ὀπομείναντι δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ τὴν ψυχικὴν
 πρόκοπὴν αὐτῶν καὶ ὀφέλειαν κόπους καὶ κινδύνους καὶ κακοπαθείας
 καὶ ὅσα ἄλλα δυσχερῆ φέρει τὸ πολὺ τῆς ὁδοῦ μήκος, δι' ἧς δὴ καὶ
 πολλῶν ἔστιν ἐπαίνων ἀξίος καὶ πολλῆς εὐχαριστίας καὶ ἀποδοχῆς
 παρ' αὐτῶν πάντων, καὶ δέχεσθαι καὶ στέργειν πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ
 λεγόμενα ἐπὶ συμφέροντι καὶ ἀγιασμῷ αὐτῶν καὶ ἐκπληροῦν αὐτὰ
 μετὰ πάσης τῆς προθυμίας καὶ τῆς χαρᾶς τῆς πνευματικῆς, ἐκεῖνα
 γὰρ αὐτοὺς προτρέφει καὶ παραινέσει καὶ διδάξει ποιεῖν, ὅσα πρὸς
 ψυχικὴν αὐτῶν ἀφορώσιν ὀφέλειαν· ταῦτα δὲ πάντα ποιεῖν εἰς αὐτὸν
 ὀφείλουσιν, ἕως ἄν ἐκεῖ εὕρισκῆται μετ' αὐτῶν, ὅταν δὲ καὶ ἐνταῦθα
 ἐπανέρχῃται, ὀφείλουσι προσπέμψαι τούτον μετὰ πολλῆς τῆς τιμῆς καὶ
 τῆς ἀγάπης καὶ μετὰ συνοδίας ἱκανῆς πρὸς τὸ ἐπανελθεῖν ἀκινδύνως,
 ὅπως καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, ταῦτα ἀκούσασα καὶ τὴν αὐτῶν ἀποῤ-
 ξαμένη γνώμην καὶ διάθεσιν, ἣν πρὸς τοὺς πνευματικοὺς διδάσκαλους

αὐτῶν δεικνύουσι, ἀποδέξεται πάντα αὐτοῦς καὶ εὐξήται ὡς οἰκεία τέκνα ἐν Χριστῷ καὶ γνήσια· ἔτι ἐκχωρεῖ καὶ ἄδειαν δίδωσι ἢ μετριότης ἡμῶν τῷ δηλωθέντι ἱερωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Βηθλεὲμ, κατὰ κύριον ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, ὡς ἂν, εἴπερ δεήσει αὐτὸν λειτουργῆσαι ἀπερχόμενον ἢ ἐπανερχόμενον σὺν θεῷ ἐν χηρεοῦσιν ἐκκλησίαις δι' ἁγιασμόν αὐτοῦ ἢ διὰ χειροτονίαν ἱερέως ἢ διὰ καθιέρωσιν ναοῦ ἢ διὰ κηδεῖαν καὶ μνημόσυνον τελεστήσαντος, ποιεῖν τοῦτο ἀνεμποδίστως κατὰ τὴν ἄνωθεν ἐπικρατήσασαν εἰς ταῦτα ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τε καὶ παράδοσιν, ἀπεχόμενος ἐν ἅπασιν τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν ἔτους ἑξακισχιλίστου ἐννακωσιστοῦ ε' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς·
μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. ε' †.

DXV. (6905—1397) ianuario. ind. V.

Patriarcha regi Poloniae promittit ecclesiarum unionem, monens eum, ut cum Hungariae rege foedere iunctus infidelibus bellum inferat, et commendans ei legatum suum, archiepiscopum Bethlehem.

† Πιττάκιον εἰς τὸν κράλην πατριαρχικόν †.

† Εὐγενέστατε, ἐνδοξότατε, φρονιμώτατε κράλη καὶ ἀθθέντα πάσης Πόλιζης, Λιτθωσίας, Παραθαλασσίας καὶ ἄλλων πολλῶν τόπων ἄμποτε νὰ ὀγιαίνῃ ἡ εὐγένειά σου, καὶ νὰ ἔχῃς ὀλόκαλα. τὴν γραφὴν τῆς εὐγενείας σου ἐδεξάμην, καὶ ἐγνώρισα τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχεις εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Κυβίου καὶ πάσης Ῥωσίας, τὸν κῆρ Κοπριανόν· ἀπεδεξάμην οὖν τοῦτο, καὶ θέλω καὶ ἀποδέχομαι, ἵνα ἀπὸ τῆς σήμερον γράφῃ ἡ εὐγένειά σου εἰς ἡμᾶς, τὸ χρῆσεις καὶ ἀποδέχεσαι νὰ γίνεταί τοῦτο, ὅτι καὶ ἡμεῖς οὕτω θέλομεν ποιεῖν ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὴν εὐγένειάν σου. γράφεις περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ θέλομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτο καὶ ἀποδεχόμεθα, πλὴν οὐκ ἔστι τοῦτο τοῦ παρόντος καιροῦ, μάχη γάρ ἐστι μετὰ τῶν ἀσεβῶν, οἱ ὄρῳμοι κεκλεισμένοι, τὰ πράγματα εἰς ἡμᾶς στενά, καὶ πῶς ἐνὶ δυνατὸν, τοῦτων ὄντων, νὰ ἐξέλθωσιν ἀπ' ἡμῶν τινες, νὰ συγκροτήσωσιν αὐτόθι σύνοδον· ἐὰν δὲ ὁ θεὸς χορηγήσῃ εἰρήνην, καὶ ἀνοίξωσιν αἱ στραταί,

ἔτοιμοί ἐσμεν ἡμεῖς πρὸς τοῦτο αὐτοκίνητοι· ἔστ' ἂν δὲ τοῦτο γένηται,
 ἀξιούμεν πολλὰ τὴν εὐγενειάν σου, ἵνα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνοίξεως
 ἐνωθῆς καὶ αὐτὸς τῷ εὐγενεστάτῳ ῥήτι τῆς Οὐγγρίας, καὶ ἐξέλθῃς
 καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν καὶ μετὰ φωσάτου σου καὶ μετὰ
 πραγμάτων σου εἰς κατάλυσιν τῶν ἀσεβῶν, τότε τῆς στρατᾶς ἀνοι-
 γείσης γενήσεται μετ' εὐκολίας καὶ ἡ ἔνωσις τῶν ἐκκλησιῶν, καθὼς
 καὶ ἡ εὐγενειὰ σου καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἀποδεχόμεθα. ὁ δὲ γε εὐγενέ-
 στατος ῥήξ τῆς Οὐγγρίας, εἰάν ὁ θεὸς θεῶν, κινήθῃσεται ἀπὸ μαρτίου
 μηνός· μετὰ ταιούτων γὰρ λόγων καὶ καταστάσεων ἐξῆλθεν ἀφ' ἡμῶν,
 καὶ ἄλλως μηδὲν εὖ ἔχεις. περὶ δὲ τοῦ ἐπισκόπου Λοτζικοῦ, τοῦ
 Ἰωάννου, ἐπειδὴ διὰ τὴν Γάλιτζαν καὶ δι' ἄλλα τινὰ πέμπομεν αὐ-
 τόθι τὸν ἱερώτατον ἀρχιεπίσκοπον Βηθλεὲμ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπη-
 τῶν ἀδελφῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῶν, ἂν θέλῃ καὶ
 ὁ ἐπίσκοπος Λοτζικοῦ νὰ ἐνὶ συγκεχωρημένῳ καὶ νὰ εἴρῃ καὶ ἀγά-
 πην καὶ τιμὴν ἀφ' ἡμῶν οὕτως, ὡς ἂν ἴδῃ αὐτόν, ἃς ἀφήσῃ τὴν Γάλι-
 τζαν, καὶ ἃς παραδώσῃ ταύτην ἢ εὐγενειὰ σου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον
 Βηθλεὲμ καὶ τὰ δίκαια αὐτῆς πάντα, αὐτὸς δὲ ἃς ἀπέλθῃ εἰς τὸν
 μητροπολίτην αὐτοῦ, καὶ ἃς τὸν προσπέσῃ, καὶ ὅταν ἐκείνος εὐλογήσῃ
 αὐτόν, καὶ ἀπολύσῃ τον, νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, θέλομεν ποιήσῃν καὶ ἡμεῖς εἰς
 αὐτόν, τὸ ἐνὶ εἰς ἀποδοχὴν τῆς εὐγενείας σου· εἰ δὲ ὁ ἐπίσκοπος
 οὐδὲν ἀπολυθῆ παρα τῶν μητροπολίτου αὐτοῦ, εἰ μὲν ἐνὶ τις ἄλλος
 αὐτοῦ καλὸς ἄνθρωπος καὶ τῆς εὐγενείας σου καὶ ἄξιος εἰς ἀρχιε-
 ρωσύνην ἀπὸ μαρτυρίας καλῶν ἀνθρώπων, λαβέτω τοῦτον ὁ ἱερώτα-
 τος ἀρχιεπίσκοπος Βηθλεὲμ, καὶ ἐλθέτω ἐνταῦθα μετὰ γραμμάτων
 σου· εἰ δὲ τοιοῦτον ἄνθρωπον οὐκ ἔχεις αὐτοῦ, ἃς μάθωμεν τοῦτο,
 καὶ θέλομεν φροντίσειν, ἵνα γένηται ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα τοιοῦτος ἄν-
 θρωπος, ὅστις θέλει ἦσεν καὶ εἰς ἀποδοχὴν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς εὐγε-
 νείας σου καὶ εἰς ἀνάπαυσιν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς εὐγενείας σου καὶ εἰς
 ἀνάπαυσιν τοῦ λαοῦ σου, ὅτι οὐκ ἐνὶ καλὸν εἰς τὸν λαόν σου, οὐδὲ
 εἰς τὴν τιμὴν σου, νὰ ἐνὶ ἡ ἐκκλησία τῶν χριστιανῶν χωρὶς ἐπισκό-
 που, ἁμαρτία ἐνὶ εἰς τὸν θεὸν πολλή, καὶ θέλω νὰ ἐκβάλω ταύτην
 ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ. ὁ δὲ ἱερώτατος ἀρχιεπίσκοπος Βηθλεὲμ ἐνὶ φρόνι-
 μος ἄνθρωπος καὶ εὐλαβῆς καὶ γνώριμος εἰς τὰ αὐτόθι μέρη· ἐρχε-
 ται οὖν αὐτόθι οὐ διὰ ὄρεξιν αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τὰς δουλείας τῆς με-
 γάλῃς ἐκκλησίας, ἐνὶ δὲ καὶ τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου ἀξιώ γούν τὴν

εὐγένειάν σου, ἵνα εὖρη ἀγάπην καὶ ἀναθοχὴν καὶ συνδρομὴν εἰς τὰ χρῆζει ἀπὸ τῆς εὐγενείας σου καὶ ἀπὸ παντός τοῦ τόπου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ νὰ προβοθήσῃς αὐτὸν μετὰ γραμμάτων καὶ μετὰ ἀνθρώπων σου εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ. ἔχει δὲ καὶ λόγους ἀπὸ τοῦ στόματός μου τινὰς καὶ ὑπὲρ τῆς Γαλιτζης καὶ ὑπὲρ τῆς μεγάλης καὶ ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἵνα δείξῃ πρὸς τὴν εὐγένειάν σου, καὶ δέξαι αὐτοὺς ὡς ἡμετέρους λόγους. ἄμποτε νὰ ὑγειαινῇ ἢ εὐγένειά σου, καὶ νὰ ᾄσῃαι ὁλόκαλα †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνηγεῖον αὐτοῦ ἐνδ. ε' †.

DXVI. (9605—1397) ianuario, ind. V.

Patriarchae litteras datas ad metropolitam Kioviae de bello cum infidelibus gerendo, de unione ecclesiarum etc.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν εἰς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας †.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ὑπέρτιμε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. τὰ γράμματα τῆς σῆς ἱερότητος διακομισθησαν ἐνταῦθα, καὶ ὑπανεγνωσθησαν συνοδικῶς ἐγνωρίσαμεν οὖν περὶ πάντων ὧν γράφεις καὶ ἀναφέρεις. περὶ γοδὸν τῶν πολλῶν κόπων καὶ περιόδων τῆς σῆς ἱερότητος ὧν ὑφίστασαι καὶ ὑπομένεις, ἐξ οὗτου ἦλθες αὐτόθι, ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ τῶν ὑπὸ σέ χριστιανῶν, τοῦτό ἐστι τοῦ ἀληθοῦς ποιμένος καὶ ἀρχιερέως καὶ διδασκάλου κατὰ σέ τὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῷ λογικοῦ ποιμνίου, τοῦτ' ἐστὶν ἡ τοῦ κυρίου πρὸς ἅπαντας ἡμᾶς ἐντολὴ, τοῦτ' ἐστὶν ὁ ἀποστολικὸς δρόμος, οὗ ὀφείλει τρέχειν ἕκαστος τῶν ἀρχιερέων, ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἀγῶνος καὶ δρόμου ὁ Χριστὸς ἵσταται στεφανίτης, ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἀρχιερεὺς, ὃ καὶ εὐχόμεθα, τοῦτου οὕτως ἔχοντος, καὶ ταύτην σοὶ τρέχοντι τὴν ὁδὸν καὶ ὁδηγὸς εἶναι καὶ συνεργὸς καὶ τελειωτῆς τοῦ ἔργου τούτου καὶ παροχεὺς τῶν ἀποκειμένων βραβείων τοῖς οὕτω πάσχουσιν· ἀγωνίζου οὖν καὶ εἰς τὸ εἶης περὶ τούτου, ἀδελφὲ ἡμῶν ἀγαπητὲ καὶ συλλειτουργγέ. περὶ δὲ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὁμονοίας αὐτῶν καὶ ἡμῖν τοῦτο δι' εὐχῆς ἐστι

γενέσθαι, πλὴν οὔτε τοῦ παρόντος ἐστὶ καιροῦ τοῦτο, οὔτε ὁ τόπος δίδωσι τοῦτο, εἰς δὲ ἢ σὴ ἱερότης γράφεις συναχθῆναι τὴν σύνοδον, τὸ μὲν γὰρ πρᾶγμα οἰκουμενικὴν ἀπαιτεῖ σύνοδον γενέσθαι, οὐ τοπικὴν, ὁ δὲ καιρὸς οὔτε τινὰ τῶν πατριαρχῶν δίδωσιν ἐξελθεῖν τοῦ τόπου αὐτῶν ἢ τοποτηρητὰς αὐτῶν, οὔτε τινὰ τῶν ἡμετέρων ἀρχιερέων, οὐδὲ κἄν ἓνα τῶν ἔγγιστα ἡμῶν, ὁ πόλεμος γὰρ κοκλῶν ἡμᾶς ἐστὶ, πᾶσαν εἰσοδὸν ὑμῖν ἀποκλείσας καὶ τὰ μέγιστα καθ' ἡμῶν κινούμενος, ὅπου γε καὶ εἰρήνης εὐσεφείας ἀνεπιτήδειος πάντως ἐστὶν ὁ τῆς Ῥωσίας τόπος πρὸς σύνοδον οἰκουμενικὴν· τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἡμῶν τῆς πόλεως λέγω λογάδας ἐξελθεῖν αὐτόθι καὶ ἐλθεῖν αὐτόθι καὶ δύσκολόν ἐστι, ἀλλ' ὅμως γενήσεται ποτε, τὸ δὲ ἐξ Αἰγύπτου μεταγαγεῖν αὐτόθι πινὰς τὸν παρόντα καιρὸν τῶν ἀδυνατίων ἐστὶ· ἀλλὰ μᾶλλον εἰ θέλει ὁ εὐγενέστατος κράλης γενναῖον πρᾶγμα τι ποιῆσαι καὶ ἀξίον τῆς τιμῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ τόπου καὶ τῆς ἀρχῆς, τὰ μὲν τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν κείσθω τὰ νῦν ἐμποδῶν πολλῶν ὄντων, ἐξελθέτω δὲ νῦν καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐνωθήτω τῷ εὐγενεστάτῳ ῥηγὶ τῆς Οὐγγρίας, καὶ ἀγωνισθήτω καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς κατάλυσιν τῶν ἀσεβῶν, οἵτινες καταπιεῖν ἐπιχειροῦσι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· τοῦτου γεγονότος ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν πορευέσθαι, ὅπου ἂν ἐθέλομεν, καὶ ἄλλους μετακαλεῖν εἰς ἡμᾶς, τότε καὶ ἡ σύνοδος μέλλει γενέσθαι, ὅπου ἂν δόξη λουιτελεῖς. τῷ γοῦν συνεργήσονται πρὸς τοῦτο τὸν εὐγενέστατον κράλην στέφανοι ἀπὸ θεοῦ καὶ μισθὸς καὶ παρ' ἡμῶν ἔπαινοι καὶ εὐχαριστίαι· τοῦτο γοῦν οὐδεὶς ἕτερος μᾶλλον δύναται τῆς σῆς ἱερότητος ποιῆσαι, ἐπειδὴ, καθὼς γράφεις, φίλος σου πολὺς ἐνὶ ὁ κράλης· σπούδασον οὖν περὶ αὐτοῦ, ἵνα γένηται πρῶτον. περὶ δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μαυροβλαχίας οὔτε θέλομεν, ἵνα γίνωνται ἐκεῖσε ἄθεσμά τινα καὶ παρά κανόνας, οὔτε καιροῦ καλοῦντος εἰς διόρθωσιν αὐτῶν μέλλομεν ἀμελήσειν, νῦν δὲ ἐπλάκη τὸ πρᾶγμα οὕτως, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὑπερβαλλόντως λυπούμεθα περὶ αὐτῆς, ὅτι τοσοῦτον ἐνὶ καιρὸν ἀνεπισκόπητος, καὶ οὐδὲ θεραπείαν ἔχει τὸ πρᾶγμα, εἰ μήπου ἐξαρχικῶς, ἄχρι ἐὰν ζῆ ὁ τνήσιος μητροπολίτης αὐτῆς, ὁ κῦρ Ἰερεμίας· εἰ γάρ τι ἄλλο παρά τοῦτο γένηται, εἰς τοὺς ἱεροὺς προσκρούει κανόνας ὁ τοῦτο διαπραξάμενος. περὶ δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Γαλιτζης οὐδὲν ἢ σὴ ἱερότης, πῶς προεβιβάσθη αὕτη καὶ ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν, καὶ τινὰ γράμματα

ἐγράφησαν περὶ αὐτῆς εἰς τὸν Ῥωσίας, κῆρ Ἀλέξιον ἐκείνον, παρὰ
 τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου, κῆρ Φιλοθέου, οὕτω τῆς σῆς
 ἱερότητος χειροτονηθείσης εἰς ἀρχιερέα, ἃ δὴ πάντα καὶ ἐν τοῖς
 ἱεροῖς τῆς ἐκκλησίας κώδιξι κατεστρώθησαν διὰ τὸ ἀνεξάλειπτον.
 τούτων τοιγαροῦν οὕτως ἐχόντων εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἢ φροντίς
 αὐτῆς ἐστι καὶ εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, καὶ θέλομεν καὶ
 περὶ γνησίου ἀρχιερέως αὐτῆς φροντίσεις, ὅταν ὁ θεὸς θεῖ καὶ τὰ
 πράγματα· τῆως δ' ὕπερ ἐγένετο νῦν παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος εἰς
 αὐτὴν, ὡς γράφεις, ὅτι κεχειροτόνηκας ἕνα τῶν ἐπισκόπων αὐτῆς, οὐ
 καλῶς ἐγένετο. περὶ δὲ τοῦ ἐπισκόπου Λοτζικοῦ, τοῦ Βάβα, γίνωσκε,
 ὅτι οὔτε ἐπράχθη τι πλεον περὶ αὐτοῦ, οὔτε πραχθήσεται, εἰ μὴ ὅσον
 οἶδας, ἐστ' ἂν ἀποδύσῃται τὰ ἐγκλήματα τὰ κατ' αὐτοῦ λαληθέντα,
 καὶ γράψῃ περὶ τούτου ἢ σὴ ἱερότης, καὶ πληροφορήσῃς εἰς ἡμᾶς
 ἅπαντα τὰ κατ' αὐτόν, ἔχεις δὲ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐξετάσαι νῦν μᾶλλον
 ἢ πρότερον, ὄντος αὐτόθι καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βολοδι-
 μοίρου. ὁ δὲ ἱερώτατος ἀρχιεπίσκοπος Βηθλεέμ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγα-
 πητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ἐξελέγη καὶ
 ἀπεστάλη αὐτόθι καὶ δι' ἅπερ ἄλλα ἀνετέθησαν παρὰ τῆς ἡμῶν
 μετριότητος πρὸς αὐτόν, μετὰ δὲ τούτων, ἵνα ἴδῃ καὶ ἐπισκέψῃται
 καὶ τὰς ῥηθείσας ἀγιωτάτας μητροπόλεις, τὴν Μαυροβλαχίαν καὶ τὴν
 Ἰάλιτζαν, ὡς ἔξαρχος καὶ δικαίῳ ἡμέτερος, καὶ τὰ κακῶς γινόμενα
 ἐν αὐταῖς διορθώσεται, καὶ τὰ καλῶς γινόμενα πάλιν ἐπιστηρίξει,
 ἀκούομεν γὰρ πολλὰ γινόμενα ἐν αὐταῖς πνευματικῆς θεόμενα διορ-
 θώσεως, ὡς καὶ ἡ σὴ ἔγραψεν ἱερότης, οὐκ ἐδονήθημεν δὲ, τό γε
 νῦν ἔχον, ἄλλο τι ποιῆσαι, εἰ μὴ στείλαι τοῦτον αὐτόθι· ἔρχεται γοῦν
 καὶ δι' ἄλλα μὲν, ἃ μέλλεις μαθεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ἃ καὶ ὑέξαι ὡς λό-
 γους ἡμετέρους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῶν ἐκκλησιῶν ἐπίσκεψιν· τοῦτον
 οἶδε μὲν ἡ σὴ ἱερότης, ὅτι καὶ φίλος σὸς ἐνὶ καὶ ἐπαινέτης σου,
 ἀλλὰ πληροφορήθητι τοῦτο καὶ ἐξ ἐμοῦ, πολλὰ γὰρ σὲ ἀγαπᾷ καὶ
 ἐπαινεῖ καὶ θαυμάζεται· ὡς γοῦν φίλος σὸς καὶ ἰδικός μου καὶ καλός
 καὶ ἐπαινετός καὶ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος καὶ προθύμως ἐκδοθλεύων τῇ
 ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ὅπου ἂν προσταγῇ, τυχέτω τῆς προσηκούσης ἀγά-
 πης καὶ παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, καὶ σὺνδραμε αὐτῇ, εἰς ὅσα ἂν
 ἐθέλει, καὶ ὅπου νῦν δεηθῇ τῆς σῆς ἱερότητος, εἴτε διὰ γραμμάτων
 σου, εἴτε δι' ἀνθρώπων σου, εἴτε εἰς τὸν εὐγενέστατον κράλην, εἴτε

καὶ ἀλλαγῶς, καὶ θέλω ἀποδέξασθαι τοῦτο ὑπερβαλλόντως· τὸ γὰρ γεγονός εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα διαβαίνει. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἰνδ. ε' †.

DXVII. Sine anno.

Synodus ecclesiarum Sidae et Attaliae in unam iungit ecclesiam.

† Πιττάκιαν πατριαρχικὸν εἰς τὸν Μορέων ὑπὲρ τοῦ Ἀτταλείας †.

† Ἰερωτάτη μητροπολίτα Μόρων, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης Λυκίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγῆ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. ἢ μετριότης ἡμῶν πρόνοιαν διη(νε)κῶς ποιουμένη τῶν ἀπνευματοῦ τῆς οἰκουμένης χριστιανῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐν μέσοις τοῖς ἔθνεσι κατοικούντων (οὗτοι γὰρ καὶ πλείονος δεύονται βοηθείας) ἐπεὶ εἶρε τὴν ἀγιωτάτην τῆς Σίδης μητρόπολιν χηρεύουσαν ἐκ κολλοῦ καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ὀλίγους χριστιανοὺς διδασκαλίας πνευματικῆς στερουμένους, διεσκέφατο συνοδικῶς, γνήσιον αἰθὺς ποιμένα. ἐγκαταστήσαι αὐτοῖς καὶ μὴ, διότι τῶν χριστιανῶν ὀλίγοι εἶσι, παραβλέψαι καὶ τούτους ἀπωλείας δοθῆναι βοθῆ, οὐ γὰρ ἐστὶν ὅλος ὁ κόσμος ἀντάξιός ὑπὲρ μίας ψυχῆς ἀνθρώπου, ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν εἶρηκεν ἐν εὐαγγελίοις. ἐπεὶ δὲ αὕτη μόνη ἢ Σίδη καὶ τὰ περὶ αὐτὴν (οὐκ) ἐκρίθησαν συνοδικῶς ἰκαναὶ πρὸς διατροφήν καὶ κυβέρνησιν ἀρχιερέως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ψυχῶν, ἐφάνη καλὸν τῆ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῆ ὑπ' αὐτὴν θεῖα καὶ ἱερά συνόδῳ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Κορίνθου, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ Σεβερίνου καὶ τοῦ Μηδείας, καὶ ἠνώθησαν αἱ δύο ἐκκλησίαι ἄποροι καὶ ἀμφοτέραι, αὕτη τε ἢ Σίδη καὶ ἢ Ἀτταλεία, καὶ μία ἐκκλησία καὶ ἐνορία μία ἐγένοντο καὶ ἀμφοτέραι, ὥς ἂν ὁ χειροτονοῦμενος μητροπολίτης Ἀτταλείας ἔχη καὶ τὴν Σίδην ἀναποσπάστως, ὥσπερ τὰς ἐνορίας αὐτῆς, καὶ ὁ χειροτονοῦμενος Σίδης ἔχη καὶ τὴν Ἀτταλείαν ὁμοίως· τούτων οὕτω γεγενημένων καὶ ἀποκαταστάτων, γνήσιος μητροπολίτης Ἀτταλείας κεχειροτόνηται, ὅστις καὶ καταλαμβάνει αὐτόθι, ὁ κῆρ Θεοφύλακτος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπη-

τὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ἔχων καὶ τὴν ἀγιωτάτην τῆς Σίδης μητρόπολιν εἰς οἰκείαν κοβέρνησιν, ὡσπερ αὐτὴν τὴν Ἀττάλειαν καὶ τὰ περὶ αὐτήν. ὅπει γοῦν ἔτυχεν ἡ σὴ ἱερότης λαβοῦσα τὴν Ἀττάλειαν κατ' ἐπίδοσιν ἀπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος πρότινος ἤδη καιροῦ, γράφομέν σοι περὶ τούτου, ὅπως γνωρίσας τὸ γεγονός ἀποστῆς τῆς ἐκκλησίας ταύτης τῆς Ἀτταλείας καὶ τῶν δικαίων αὐτῆς πάντων, καὶ παραλάβῃ αὐτήν ὁ γνήσιος μητροπολίτης αὐτῆς, καὶ ἐγκαθιδρυθῇ αὐτῇ διὰ τοῦ ἐντιμοτάτου διδασκάλου, τοῦ ἀποστόλου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, κατὰ πνεῦμα οἰοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, διακόνου τοῦ Βαρυκεφάλου, ὃς καταλαμβάνει αὐτόθι μετὰ τοῦ ἀρχιερέως· μηδὲν γοῦν ξενισθῆς, πῶς τὸ γεγονός προπέρσει πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα, ἵνα κατέχῃς αὐτὴν ἐπιδόσεως λόγῳ, μέχρις ἂν ζῆς, κατελύθῃ νῦν παρ' ἡμῶν σοῦ ζώντος, καὶ γνήσιος Ἀτταλείας κεχειροτόνηται· ἔθος γάρ τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ τοῦτο, ἵνα ὁπόταν γνήσιος μητροπολίτης ζητηθῇ γενέσθαι εἰς τὰς κατεχομένας ἐκκλησίας ἐπιδόσεως λόγῳ, μὴ ἐμποδίζεσθαι διὰ τοῦτο, ἀλλὰ γίνεσθαι. τοῦτο γοῦν γέγονεν νῦν παρ' ἡμῶν, καὶ μὴ μόνον μηδὲν λυπηθῆς περὶ τούτου, πῶς ἐγένετο, χωρὶς γὰρ τοῦ γνήσιον ἀποκαταστῆναι Ἀτταλείας μητροπολίτην οὐκ ἂν ἀφηροῦ ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἀναδέξου τὸν ἀρχιερέα ὡς ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ συλλειτουργόν, ἐάνπερ δεήσῃ ἀλλήλους ἰδεῖν, καὶ συνέρτησον πρὸς τὸ λαβεῖν αὐτὸν τὰς ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὅσον δύνασαι, καὶ γράφον καὶ αὐτὸς καὶ μήνυσον, ὅπου οἶδας ὅτι συμφέρει δι' αὐτόν· ὡς γὰρ προκατόχος αὐτόθι ἀρχιερεὺς οἶδας καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν καὶ τὰς γνώμας αὐτῶν, ὃς ἀναγκαῖον μαθεῖν τὸν ἀρχιερέα ἀπὸ σοῦ, ὅπως γινώσκῃ, πῶς ἵνα χρήσῃται αὐτοῖς· τοῦτο ἐάν γένηται παρὰ τῆς σὴς ἱερότητος, καὶ οὐ μόνον οὐδὲν ἐναντιωθῆς τῷ ἀρχιερεὶ τούτῳ, ἀλλὰ καὶ συνδράμῃς καὶ συνεργήσῃς αὐτῷ κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ μάθωμεν τοῦτο, ἔχῃς ἡμᾶς εὐηκόους καὶ συνεργοὺς εἰς ἅπερ ἂν δεηθῆς ἡμῶν· εἰ δὲ μὴ, γίνωσκε, ὅτι εἰς τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας προσκρούσεις, ἐάν τι πρὸς τὸν ἀρχιερέα λυπηρὸν διαπράξῃ, ἢ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ αὐτίκα οὐκ ἀποστῆς, ἢ τῶν δικαίων αὐτοῦ τινος τούτου στερήσῃς, μήποτε ἀπὸ τούτου ἀπολέσῃς μάλιστα καὶ ὅπερ ἔχεις ποίησον, καθὼς παρακελευόμεθα, ἵνα ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴῃ μετὰ τῆς σὴς ἱερότητος †.

DXVIII. 6905 (1396—1397)

Synodus episcopatus Manae et Zemeni restitui iubet metropoli Corinthi.

† Πράξεις τοῦ Κορίνθου †.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Κορίνθου, ὑπέρτιμος καὶ ἑξάρχος πάσης Πελοποννήσου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, κῆρ Θεόγνωστος, συνεδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ἅμα τοῖς συνεδριάζουσιν αὐτῇ ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτίμοις, τῷ Κυζίκου, τῷ Νικομηδείας, τῷ Μονεμβασίας, τῷ Παλαιῶν Πατρῶν, τῷ Ἀτταλείας καὶ τῷ Σεβερίνου, τοιαύδε κεκίνηκεν ὑπόθεσιν περὶ τῶν ἐνοριακῶν δικαίων αὐτοῦ· ὡς ἐπισκοπὰς δύο, τὴν τε Μάνην καὶ τὴν Ζεμενᾶν, ἀνηκούσας τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ἀνωθέν τε καὶ ἐξ ἀρχῆς, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας εὐρισκόμεναι φαίνονται, κατέχουσι ταύτας οἱ κατὰ καιροὺς χειροτονούμενοι μητροπολίται Μονεμβασίας, ὥσπερ οὐκ ἀρκούμενοι τῷ τῆς μητροπόλεως ἀξιώματι, ἢ τετίμηται ἢ κατ' αὐτοὺς ἐκκλησίᾳ· ἡ γὰρ Μονεμβασία ἐπισκοπὴ μὲν τοῦ Κορίνθου τὸ πρότερον ἦν, τετίμητο δὲ εἰς μητρόπολιν, αἰχμαλωσία λατινικῇ περιπεσοῦσας τῆς μητροπόλεως, περὶ αὐτὸ λόγος οὐδεὶς τούτῳ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων περὶ τούτου διακελευομένων. ἡ ζήτησις δὲ περὶ τῶν ἀνηκόντων ταύτῃ ἐπισκοπῶν, ἃ δὴ καὶ ἄλλοτε μὲν ἐβουλήθη κινήσαι, κεκάλυται δὲ τῷ μὴ παρῆναι ἐνταῦθα τὸν πρὸ τοῦ μητροπολίτου Μονεμβασίας, ἡνίκα οὗτος κεχειροτόνηται· ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν ἐξ ἡμῶν ἐγένετο, ἀποκατέστη δὲ ἕτερος μητροπολίτης Μονεμβασίας, ὁ κῆρ Ἀκάκιος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, κινεῖ τὸν λόγον ἐπὶ τούτου, ζητῶν ἢ ἀποστῆναι τοῦτον τῶν εἰρημένων ἐπισκοπῶν, ὡς μὴ ὑποκειμένων αὐτῷ, ἢ εἴπερ ἔχει τι πρὸς ἀπολογία, κινήσαι τοῦτο συνοδικῶς, ἐπειδὴ καὶ ἡ κατ' αὐτὸν ἐκκλησία, θεοῦ χάριτι τῆς λατινικῆς δουλείας ἀπαλλαγείσα καὶ πρὸς τὸν περιπόθητον ἀδελφόν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος ἐπανελθοῦσα, ὥσπερ ἠδύχουσα, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις αὐθις ἡμῖν, ὡς δίκαιον ἦν, ἀποκαταστάσα παρέχει τούτῳ ὡς οἰκείῳ ἀρχιερεῖ νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἑαυτῆς, καὶ ὅτι καὶ οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες πολλὴν ἐπάγουσι μέμφιν τοῖς ἀμελοῦσι τῶν ἀνηκόντων ταῖς ἑαυτῶν καθέδραις καὶ

μητροπόλεις. ταῦτα εἰπὼν καὶ τοὺς θείους καὶ ἱερούς κανόνας προ-
 κόμισεν ὑπαναγνωσθῆναι, τὸν τε κα' τῆς ἐν Κάρθαγένῃ τὸν περὶ τῶν
 ἀμελοῦντων διαλαμβάνοντα τῶν τόπων τῶν ἀνηκόντων τῇ ἑαυτῶν μη-
 τροπόλει· τὸν γ' τῆς πρώτης συνόδου τὸν οὕτω διαγορευόντα· „ἐπειδὴ
 συνήθεια κεκράτηκε καὶ παράδοσις ἀρχαία, τὸν ἐν Ἀλλίᾳ ἐπίσκοπον
 τιμᾶσθαι, ἐχέτω τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς τῇ μητροπόλει, σωζομέ-
 νου τοῦ οἰκείου ἀξιώματος“ τὸν ἡ' τῆς γ' συνόδου τὸν σώζεσθαι δια-
 γορευόντα ἐκάστη ἐπαρχία καθαρὰ καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῇ προσόντα
 δίκαια ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν κατὰ τὸ πάλαι κρατήσαν ἔθους καὶ τὰ
 ἐξῆς· καὶ τὸν ιβ' τῆς δ' συνόδου, ὅς μετὰ τινα εὐθὺς ἐπάγει· „ἴσαι
 δὲ ἤδη πόλεις διὰ γραμμάτων βασιλικῶν τῷ τῆς μητροπόλεως ἐτιμή-
 θησαν ἰνόματι, μόνης ἀπολαυσάτωσαν τῆς τιμῆς καὶ ὁ τὴν ἐκκλη-
 σίαν αὐτῆς διοικῶν ἐπίσκοπος, σωζομένων δηλονότι τῇ κατ' ἀλήθειαν
 μητροπόλει τῶν οἰκείων δικαίων“. πρὸς ταῦτα τοίον καὶ ὁ ἱερώτατος
 μητροπολίτης Μονεμβασίας ἀπολογήσασθαι προτραπείς, τὴν ἄγνοιαν
 προεβάλετο τῶν δικαιωμάτων ὧν ἔχειν εἶκος ἐπὶ τούτοις τὴν κατ'
 αὐτὸν ἀγιωτάτην μητρόπολιν, νεωστὶ χειροτονηθεὶς, ἡξίου δὲ μάλιστα
 καὶ ὡς εἴ τι τοιοῦτον προῆδει, οὐκ ἂν κατεδέχετο τὴν τοιαύτην χει-
 ροτονίαν, ἀλλὰ σωζομένων πάντως τῶν δικαίων αὐτῆς, ἀ καὶ οἱ πρὸ
 αὐτοῦ πάντες εἶχον ἀρχιερεῖς. ἡ τε σύνοδος ἐψηφίσασα τοῦτον, καὶ
 αὐτὸς τὸ φηρισθὲν κατεδέξατο, ὧν ἄλλως νῦν γινομένων οὐκ ἂν ᾔδει
 τοῦτον ἢ Πελοπόννησος. ἦν οὖν ἀναγκαῖον ἐντεῦθεν προκομισθῆναι
 τι πρὸς ἀνάμνησιν ἐγγραφον τῶν προβάντων· ἐπεὶ γοῦν ὁ τιμιώτατος
 μέγας χαρτοφύλαξ κώδικα προκόμισε παλαιόν, ἐν ᾧ κατὰ τὸ τότε
 ἐπικρατοῦν ἔθος αἱ καθημεριναὶ συνοδικαὶ πράξεις ἐσημειοῦντο, καὶ
 τοῦτον ἀναπτύξας εὗρεν ἐκτεθειμένην εἰς πλάτος τὴν πρώτην πρᾶξιν
 ἐκείνην, δι' ἧς ὁ τότε Μονεμβασίας ἐπίσκοπος τετίμητο εἰς μητροπο-
 λίτην, καὶ τὰς ῥηθείσας ἐπισκοπὰς τῆς Κορίνθου βασιλικῷ θεοπί-
 σματι ἀνελάβετο, ἡ μετριότης ἡμῶν ὑπαναγνωσθῆναι συνοδικῶς παρ-
 εκελεύσατο εἰς ἐπήκοον, ἧτις καὶ διεξέγει, ὡς τῆς ἀγιωτάτης μητροπό-
 λεως Κορίνθου πολιορκία περιπεσούσης καὶ τῶν ἐποίκων αὐτῆς παν-
 ταχόσε διασπαρέντων, ὁ τότε Μονεμβασίας ἐπίσκοπος (ἐπισκοπῇ γὰρ
 αὕτη τῆς Κορίνθου τὸ πρότερον ἦν) σπουδῆν ποιησάμενος πᾶσαν, οὐ
 μόνον τινὰς τῶν Κορινθίων ἐπανεσώσατο καὶ κατόπισεν αὐτοὺς ἐν τῇ
 Πελοποννήσῳ, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν περιούκων μετακαλεσά-

μενος ἐγκατέσπειρε ταύτη, καὶ οὕτως αὖθις τὴν Πελοπόννητον κατή-
 κισατο. τοῦτον ἀμειβόμενος τῆς καλοκαγαθίας ὁ τότε τὰ τῆς βασι-
 λείας σκήπτρα διέπων, μὴ μόνον δι' αὐτὸν καὶ τοὺς ἐφεξῆς ἐπισκό-
 πους τοὺς μετ' αὐτὸν τῶ τῶν μητροπολιτῶν ἐτίμησεν ἀξιώματι ἐν τῇ
 τῇ Μονεμβασίᾳ ἐπισκοπῇ οὖσαν ἀποκαταστήσαι αὐτὴν εἰς μητρό-
 πολιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας δύο ἐπισκοπὰς τῆς μητροπόλεως ἀποσπάσας
 Κορίνθου, ἔργον γεγονυίας τῆς λατινικῆς δεξιᾶς, ὡς εἴρηται, προσέ-
 νειμε τούτῳ καὶ προσεκύρωσεν, ὃ δὴ καὶ ἡ σύνοδος ὕστερον ἐπεκώ-
 ρωσεν, ἐπισημίζουσα περὶ τούτου καὶ τὸν οὕτω ταῦτα διαταξάμενον
 αὐτοκράτορα. τούτων τοιγαροῦν οὕτως ἀναφανέντων καὶ ἐπὶ τοιαύταις
 αἰτίαις διαπραχθέντων, ἐπεὶ τὸ μὲν εἰς μητρόπολιν τιμηθῆναι πόλιν
 τινὰ βασιλικῶν προστάγματι δεδομένον ἐστὶ παρὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν
 κανόνων, ὡς εἴρηται, φυλαττομένων ἀεὶ τῶν δικαίων τῇ ἐξ ἀρχῆς
 μητροπόλει, τὸ δὲ καὶ ἐπισκοπὰς αὐτῆς ἀποσπάσαι καὶ προσκυρῶσαι
 τῇ καινισθείᾳ πόλει παρὰ πᾶσαν κανονικὴν τογχανεὶ καὶ νόμιμον
 παρατήρησιν (οὐδὲ γὰρ ἔχει τις εἰπεῖν τοῦτο οἰκονομίαν· φησὶ γάρ ὁ
 μέγας Κύριλλος „εἰ τις τῶν δοκούντων τοῖς θεοφόροις πατράσι σα-
 λεθεὶ τι, οὐκέτι τοῦτο οἰκονομίαν κλητέον, ἀλλὰ παράβασιν καὶ προ-
 δοσίαν δόγματος καὶ περὶ τὸ θεῖον ἀσέβειαν.“ καὶ ὁ κανὼν δ' τῆς
 ἐν Καθαργέτῃ κωλύων τοὺς κατὰ τὴν οἰκείαν ἤρεξιν τὰ πάντα ποιούν-
 τας φησὶ „τὰ μὲν νεωστὶ ἀνενεχθέντα ἀμαυρὰ ὄντα καὶ καθόλου
 λανθάνοντα σκοπούμενα παρ' ἡμῶν τοπωθήσεται.“ περὶ δὲ ὧν φα-
 νερῶτατα ἡ θεία γραφή ἐθέσπισεν, οὐ δεῖ ψηφίζεσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον
 ἔπεσθαι) ἦν μὲν πάντως ἀκόλουθον, διαγνῶναι τὴν ἡμῶν μετριότητα,
 ἐπανασωθῆναι τῇ ἀγνωστῇ μητροπόλει τῆς Κορίνθου τὰ ἑαυτῆς ἀπ'
 αὐτῆς ἤδη τῆς σήμερον· ἢ γὰρ ἐλευθέρας οὖσης αὐτῆς ἀπεσπάσθησαν
 αἱ τοιαῦται ἐπισκοπαὶ, καὶ προσετέθησαν τῇ Μονεμβασίᾳ, ἐπισκοπῇ
 αὐτῆς οὖση, καὶ δεῖ πάντως ὡς παρὰ κανόνας ὅν τὴν κατάλυσιν ἀνα-
 δεξασθαι, ἢ μετὰ τὴν πολιορκίαν αὐτῆς πάντα προέβη, καὶ δεῖ καὶ
 οὕτως ἐπανασωθῆναι ταύτη τὰ ἑαυτῆς, ἐπειδὴ ἐλευθερίας ἔτυγεν· οὐ
 γὰρ ἐμποδῶν τῇ Κορίνθου πρὸς ἐπανάληψιν τῶν δικαίων τῆς ἐκκλη-
 σίας αὐτοῦ ἡ χρονία παραδρομὴ, πρῶτον μὲν, ὅτι ὁ νόμος διακελεύε-
 ται τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀνυπόστατον μὴ βεβαιῶσθαι διὰ τῆς χρονίας παρα-
 δρομῆς, καὶ ὅτι τὰ κακῶς κριθέντα καὶ τοπωθέντα οὕτω χρόνος, οὕτε
 νόμος, οὕτε συνήθεια βεβαιοῖ, ἀλλὰ καὶ οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες

διαγορευουσιν· ὅτι πλημμελῶς δὲ τινος ἐπισκόπου τὰ τῆς ἐκκλησίας
 αὐτοῦ διοικήσαντος καὶ ἑτέροις τῆς ἰδίας ἐνορίας παραχωρήσαντος,
 εἰ καὶ γράμματα προύβησαν, οὐκ ἀποκλεισθήσεται ὁ μετὰ τοῦτον
 χειροτονηθῆσόμενος ἀναζητεῖν τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας τὰ δίκαια, κἂν
 πολὺς ὁ μεταξὺ παρελθὼν εἴη χρόνος, εἰ δὲ καὶ βασιλικὴ διατάξει
 εἴποι τις αὐτὸ γεγονῆσθαι καὶ διαγνωμῇ συνοδικῇ· ἀλλ' ἀπολυμένης
 πάντως τῆς Κορίνθου ταῦτα ἐγένοντο, ἧς ἐκανελεύθησεν τὴν σήμερον
 τῇ τῶν Ῥωμαίων ἀρχῇ καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν ἀπολαύουσης,
 ἀναγκάζεται πάντως καὶ ὁ Κορίνθου, τῷ ὄντι νῦν ἀπολαβὼν τὴν ἑαυ-
 τοῦ γνησίαν μητρόπολιν, ὡς δὲ καὶ αὐτὸ τοῦνομα τὸ καλεῖσθαι Κο-
 ρίνθου, τὸ πρότερον γὰρ φιλὸν ὄνομα ἦν, πραγμάτων ἐστερημένον
 ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἑαυτῆς ἀφ' ὧν ταῦτα κατέχονται, ὥσπερ οἱ ἀπὸ
 αἰχμαλωσίας οἴκαδε ἐπανασωθέντες. ἐπεὶ δὲ ὁ ἱερώτατος μητροπο-
 λιτῆς Κορίνθου καὶ ὑπέρτιμος τὸ φιλάδελφον κἀνταῦθα ἐπιδεικνύμε-
 νος καὶ εἰρηνικὸν ἑαυτοῦ, τὸ μὲν διὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συλλει-
 τουργοῦ θεραπείαν, τὸ δὲ καὶ διὰ τὴν οἰκειαν τιμὴν, ἵνα μὴ δόξῃ
 τισὶν ἄλλο τι τὸ χθὲς αὐτὸν ψηφισασθαι, τὸν Μονεμβασίας ἄνθρωπον
 ἐκ πολλοῦ πρὸς τοῦτο ἀρμοδιώτατον, καὶ μηδὲν εἶπειν περὶ τούτου,
 σήμερον δὲ γυμνοῦν αὐτὸν ἀφ' ὧν εἶχον καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, ἐξόν μάλ-
 λον πλείω αὐτὸν χαρίσασθαι, γνώμην εἰσήνεγκεν, ἧτις δὴ καὶ τῇ
 ἡμῶν μετριότητι ἤρесе καὶ τῇ ὑπ' αὐτὴν θείᾳ καὶ ἱερᾷ τῶν ἀρχιε-
 ρέων συνόδῳ, ἣν δὴ καὶ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ καὶ
 βασιλεὺς ὑπεραπεδέξατο καὶ ἐπήνεσεν, ὡς ἑκατέρῳ τῶν ἀρχιερέων τὸ
 ἀτάραχον καὶ τὴν τιμὴν συντηροῦσαν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὸς τοιάνδε
 τινὰ γνώμην ἔχειν διωρίζατο καὶ πρὸ τοῦ τῶν Κορίνθου ταύτην εἶπειν,
 ἧ δὴ γνώμῃ ἐπανεκαύσατο καὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μονεμβασίας,
 ἵνα μεχρις ἂν ζῇ ὁ δηλωθεὶς μητροπολίτης Μονεμβασίας,
 κῦρ Ἀκάκιος, ἔχῃ καὶ καρπίζεται καὶ νέμῃται τὰς τοιαύτας
 δύο ἐπισκοπὰς, ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπανα-
 στρέφονται· αὐταὶ πρὸς τὴν ἀγιωτάτην τῆς Κορίνθου μητρόπολιν, καὶ
 ἀναπόσπαστοι διαμένωσιν ἀπ' αὐτῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὡς ἀνή-
 κουσαι ταύτῃ τὸ ἀπ' ἀρχῆς. καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, ἐπισφραγίζουσα
 τὰ εἰρημένα διὰ τῆς παρουσίας αὐτῆς συνοδικῆς πράξεως, ὅτε κατὰ
 γνώμην ὄντα καὶ τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι καὶ τῆς
 φιλίας ἐξεχόμενα τῆς τοῖς ἀρχιερεῦσιν ὑφειλομένης, τὸ ἀτάραχόν τε

ἀλλήλων συντηροῦντα καὶ κόσμιον, παρακαλεῖται τὸ στέργον ἔχειν τὰ δεδογμένα ταῦτα καὶ ἐρρωμένον καὶ ἀκατάλυτον, καὶ μῆτε τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κορίνθου πρὸ τῆς τελευταίας τοῦ Μονεμβασίας ἐπιχειρήσαι ἀποσπάσαι τὰς τοιαύτας ἐπισκοπὰς ἀπὸ τῆς Μονεμβασίας, μῆτε τοὺς μετ' αὐτῶν χειροτονηθησομένους, εἰ πρὸς μείζονα οὗτος ἀναχθεῖ τιμῆν, ἀλλ' ὁ μὲν χρῆσεται ταῖς τοιαύταις ἐπισκοπαῖς καὶ τὰ ἱερατικὰ πάντα διεκτελεῖ τὰ ἐν αὐταῖς ὁ Μονεμβασίας, ἄχρις ἐν τοῖς ζωσὶ διατελεῖ, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ ἢ πρὸς μείζονα ἀναχθέντος ἀξίαν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Κορίνθου αὐταὶ προσκορωθήσονται, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τῷ κατὰ καιροῦς γενομένῳ μητροπολίτῃ Κορίνθου ἔσονται εἰς περιποίησιν καὶ διανομήν, καὶ οὔτε Κορίνθου χειροτονηθήσεται πώποτε ἄνευ τῆς δεσποτείας αὐτῶν, οὔτε Μονεμβασίας ἀναζητήσῃ αὐτὰς ἐξ αὐτοῦ. ὥστε δὲ τῶν ἐνταῦθα τυπωθέντων ἕκαστον ἀδιάσειστον εἶναι, καὶ βάρος ἀφορισμοῦ φρικώδους ἐπανατείνεται ἢ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς σιγγιλιώδους γράμματος, ἀπολυθέντος εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐν ἔτει, 5 ἐννακοσιοστῷ ε' Ϛ.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· Ἀντώνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Ϛ.

† Ὅρισμῷ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὑπέγραψαν οὗτοι Ϛ. Ϛ Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικομηδείας καὶ ὑπέρτιμος Μακάριος Ϛ. Ϛ Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ ὑπέρτιμος Ἀκάκιος Ϛ. Ϛ Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν Νίφων Ϛ. Ϛ Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Ἀθανάσιος Ϛ. Ϛ Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀτταλείας ὑπέρτιμος καὶ πρόεδρος Βίδης Θεοφύλακτος Ϛ.

† Εἶχε καὶ ὑπισθεν· θείῳ ὀρισμῷ αὐτοῦ ὑπογράφομεν καὶ ἡμεῖς·

† Ὁ μέγας σκευοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας διάκονος Ἰασημῆτριος

ὁ Βαλσαμών †. † Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιω-
τάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἀρχι-
διάκονος Ἰωάννης ὁ Ὀλύβωλος †. † Ὁ πρωτέκ-
δικος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλη-
σίας Ἰωάννης ὁ Ευρόπαυλος †.

XII.

† Μηνὶ μαΐῳ, ιζ', ἰνδ. ε' ἐδόθησαν αἱ μάρτυ-
ρῖαι τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεπότη, τοῦ ὁσιω-
τάτου ἐν μοναχοῖς κϋρ Καλλίστου †.

† Διονύσιος, ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς
πατήρ, μαρτυρῶ τὸν ἐν μοναχοῖς ὁσιώτατον κϋρ
Καλλίστον, πνευματικὸς ὢν αὐτοῦ ἐξ ἀρχῆς, ἄξιον
Χριστοῦ χάριτι πάσης ἱερωσύνης †.

† Μακάριος, ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς
πατήρ, μαρτυρῶ τὸν ἐν μοναχοῖς ὁσιώτατον κϋρ
Καλλίστον ἄξιον πάσης ἱερωσύνης †.

† Ὁ ἐλάχιστος ἐν ἱερομονάχοις Ἰωάσαφ μαρ-
τυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλά-
χιστος Μητροφάνης μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ
ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Μακάριος μαρτυρῶν
ὑπέγραφα †. † Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος
Θεοφάνης μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ ἐν ἱερο-
μονάχοις ἐλάχιστος Μακάριος μαρτυρῶν ὑπέ-
γραφα †.

† Μηνὶ μαΐῳ ... ἰνδ. ε', ἡμέρα ... ἔτους ἑξα-
κισχιλιοστοῦ ἑννακοσιοστοῦ ε' ἐχειροτονήθη
θεοῦ εὐδοκία καὶ χάριτι ὁ παναγιώτατος ἡμῶν
δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κϋρ Καλλί-
στος, καὶ ἤρξαντο καταστρώννυσθαι ἐν τῷ παρ-
όντι κώδικι αἱ συνοδικαὶ πράξεις καὶ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἔγγραφα σημειώ-
ματα, πρὸ πάντων δὲ ἐτέθη ἡ ὁμολογία αὐτοῦ †.

DXIX. (6905—1397), maio, ind. V.

 Professio fidei patriarchae Cullisti II. Xanthopuli.

† Πιστεῶ εἰς ἓνα θεόν κ. τ. λ. πρὸς τούτοις ἀποδέχομαι τὰς ἀγίας καὶ οἰκουμενικάς ἑπτὰ συνόδους, αἵτινες ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὀρθῶν δογμάτων σονηθροῦσθησαν, καθομολογῶν τοὺς ὑπ' αὐτῶν διωρισμένους στέργειν καὶ φυλάττειν κανόνας καὶ τὰς ἀγίας διατάξεις, ἕσαι τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν πατράσι κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ χρόνους διευτυκώθησαν, πάντας, οὓς ἀποδέχονται, συναποδεχόμενος καὶ οὓς ἀποστρέφονται, συναποστρεφόμενος. ἔτι καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην ὁμολογῶ διαφυλάττειν καὶ κατ' οὐδένα τρόπον ἐναντία φρονεῖν αὐταῖς διὰ βίου παντός, προσεπαγγελόμενός τε ἐν φόβῳ θεοῦ καὶ θεοφιλεῖ γνώμῃ τὴν ἐγχειρισθεῖσάν μοι ποιμνὴν ἰθύνειν, πάσης ὑπολήψεως πονηρᾶς καθαρόν ἑμαυτὸν συντηρῶν, ὅπως μοι περίεστι δύναμις. ἔτι ἀσφαλίζομαι, μηδέποτε τῶν δογματισθέντων παρὰ τοῦ γεγονότος Νικαίας Εὐστρατίου καὶ ἀποβληθέντων ἀντιποιήσασθαι ὡς ἀλλοτρίων ὄντων τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἀποπεμφθέντων καὶ ἀναθέματι καθυποβληθέντων. ἀναθεματίζω δὲ καὶ τὰ δογματισθέντα καὶ λαληθέντα παρὰ Μιχαὴλ τοῦ γενομένου πρωτεκδίκου, καὶ μαίετορος τῶν ῥητόρων τοῦ Βασιλάκη Νικηφόρου, καὶ Σωτηρίχου, τοῦ ὑποψηφίου θεουπόλεως Μεγάλης Ἀντιοχείας, τοῦ ἐπονομαζομένου Πανευγένου, περὶ τῆς προσαγωγῆς καὶ φύσεως τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτι δὲ καὶ τῆς καθ' ἑκάστην παρὰ τῶν ἱερουργῶν τελουμένης, ὡς ἀποδοκιμασθέντα καὶ ἀποβληθέντα παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας. ἔτι ἀσπάζομαι καὶ ὁμολογῶ τὰ περὶ τῆς ἐν τοῖς ἀγίοις εὐαγγελίοις θεσποτικῆς φωνῆς τῆς ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστὶ, παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων παραδοθέντα καὶ διατρανωθέντα ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς τόμου τοῦ ἐκτεθέντος παρὰ τοῦ τρισημάκαρος βασιλέως κῆρ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, ἤγουν ὅτι τὴν φωνὴν ταύτην εἶρηκεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ κτιστὴν καὶ περιγραπτὴν φύσιν, καθ' ἣν πέποιθε, μὴ λαμβανομένην γυμνὴν καὶ κεχωρισμένην τῆς θεότητος κατὰ τὴν κατὰ φιλήν ἐπίνοιαν διαίρεσιν, μήτε πρὸς τὸ κοινὸν τῆς φύσεως ἀναγομένην ἢ νοουμένην, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατὰ τὰ τῆς κενώσεως μέτρα μόνον εἰρηκέναι τὸν κύριον λέγοντας ταύτην τὴν φωνὴν καὶ τῇ κενώσει

ταύτην μόνη προσαρμόζοντας, τοῦτ' ἔστι διὰ μόνην τὴν κένωσιν ἦγονν διὰ τὸ λαβεῖν σάρκα, καὶ οὐ κατὰ τὴν σάρκα, ἣν προσελάβετο, καθυποβάλλω τῷ ἀναθέματι· δέχομαι καὶ τὰς περὶ τοῦτου ἐρμηνείας τῶν ἁγίων πατέρων. πρὸς τοῦτους στέργω καὶ ἀποδέχομαι καὶ τὰς κατὰ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην συγκροτηθείσας ἱερὰς συνόδους ἐν τε τῷ περιωνόμῳ ναῶ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Συρίας καὶ ἐν τῷ Θεοφρουρήτιρ παλατίῳ κατὰ τοῦ καλαβροῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ μετ' ἐκεῖνον τὰ ἐκείνου φρονούντος καὶ δόλῳ σπεύδοντος ἐπεκδικεῖν Ἀκινδόνου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῖς, οἳ τὴν κοινὴν καὶ θείαν χάριν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τὸ φῶς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, καθ' ὃ καὶ οἱ δίκαιοι λάμπουσι ὡς ὁ ἥλιος, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἐπέδειξεν ἐπ' ὄρους λάμπας, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τῆς τρισυποστάτου Θεότητος καὶ πᾶν τὸ ὅπως οὖν διαφέρον τῆς θείας φύσεως κτιστὸν εἶναι δογματίζουσι καὶ κατατέμνουσι, καὶ οὗτοι θυσσεβῶς εἰς κτιστὰ καὶ ἄκτιστα τὴν μίαν Θεότητα καὶ τοὺς εὐσεβῶς ἄκτιστον τὸ θεϊότατον ἐκεῖνο φῶς καὶ πᾶσαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν πρεσβεύοντας θείαν, ὡς μηδενὸς ὄντος προσφάτου τῶν τῷ Θεῷ προσόντων φυσικῶς, διθείτας φρενοβλαβῶς ὀνομάζουσι ἡμᾶς καὶ πολυθεοὺς ὡς καὶ Ἰουδαῖοι, Σαβελλιανοὶ τε καὶ Ἀρειανοὶ ὀνομάζουσι ἡμᾶς· ἀλλ' ἡμεῖς τούτους τε κἀκείνους ὡς ὄντας ἀθέους καὶ πολυθεοὺς ἀποβαλλόμεθα, καὶ τοῦ πληρώματος τῶν εὐσεβούντων, εἰ μὴ μεταμεληθεῖεν, ὡς καὶ ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία διὰ τῶν προβάντων ἱερῶν τόμων τελῶς ἐκκόπτομεν, πιστεύοντες εἰς μίαν Θεότητα τρισυπόστατον καὶ παντοδύναμον, οὐδαμῶς τοῦ ἐνιαίου καὶ τῆς ἀπλότητος ἐκπίπτουσαν διὰ τὰς δυνάμεις ἢ τὰς ὑποστάσεις. ἔτι ἀσφαλίζομαι, ὅτι οὐ δέδωκα τὸ οἰονοῦν χάριν τοῦ φηρισθῆναί με εἰς τήνδε τὴν ἁγιωτάτην τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν, ἀλλ' οὐδὲ ὑπεσχέθην τι παρασχεῖν ἕνεκα τοῦτου πρὸς τινα, οὐδὲ δώσω, ἀλλ' ἀσπάζομαι καὶ τὰς περὶ τοῦτου ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς παραδόσεις, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν γεγυνοῦσαν ἀκρίβειαν τῆς νεαρᾶς παρὰ τοῦ τρισμακαρίστου καὶ ἀοιδίμου ἡμῶν βασιλέως, τοῦ Παλαιολόγου αὐτοῦ Ἀνδρονίκου, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἱερᾷ πράξει τὴν στεργθεῖσαν καὶ βεβαιωθείσαν παρὰ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ ὑπισχνούμαι φιλάττειν ταύτην ἀπαρεγχείρητον. ὑπεγράφη ταῦτα διὰ χειρὸς ἡμετέρας

δι' ἀσφάλειαν. μηνί ματ' ἐνδικτιῶνος πέμπτης, ἔτους
ἑξακισχιλιοστοῦ ἑνακισιοστοῦ πέμπτου †.

† Κάλλιστος ἱερομόναχος, ἐλέφθεοῦ ὑποφύ-
φιος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰ-
κουμενικὸς πατριάρχης †.

DXX. (6905—1397) iulio. ind. V.

Paras Isaacarh abluat errores Barlaam et Acindyni.

† Ἡ ὁμολογία τοῦ παπᾶ Ἰωάσαφ †.

† Ἐπειδὴ ἐγὼ δι' ἄς ὑπὸ ἀφελείας δίδωκα ὑποφίας ἀπητήθην
δοῦναι ὁμολογίαν καὶ δηλώσαι, ὅπως ἔχω δόξης περὶ τῆς τοῦ Βαρ-
λαάμ καὶ Ἀκινδόνου κακοδοξίας καὶ ἔχω γνώμην περὶ τὴν ἀγίαν τοῦ
θεοῦ ἐκκλησίαν διασαφῆσαι, ἥδη τοῦτο ὄλη μου τῇ προθυμίᾳ διχα-
ρινὸς δόλου καὶ περινενοημένου τρόπου καθαρώς καὶ ἀπεριέργως ποιῶ,
Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτι, διὸ καὶ πρῶτον μὲν λέγω ἐνώπιον
τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ
τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου, ὅτι ἅπαντα τὰ λαληθέντα κατὰ τοῦ ἐν
ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ
(Παλα)μά καὶ τῶν θεοφόρων ἐκείνων ἀνδρῶν, τῶν ἱερῶν φημι καὶ
θειῶν ἡσυχαστῶν τῶν ὑπὲρ τῆς κατ' ἀσέβειαν ἀληθείας ἐκείνῃ συνα-
γωνισαμένων καὶ τὴν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνου διελεγεζάντων δυσ-
σέβειαν ἅπαντα γοῦν τὰ κατ' ἐκείνων καὶ πραχθέντα καὶ λαληθέντα
ἀνάθεμα· εἶτα ἀποβάλλομαι τὸν Βαρλαάμ καὶ τὸν Ἀκινδόνον καὶ ὅσα
ἐκείνοι κατὰ τοῦ θεοῦ ὕφους ἐλάλησαν, ἤγουν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ
θεοῦ διάκρισις θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας, ὅτι τὸ λάμψαν φῶς
ἐν τῇ θαβωρίῃ Ἰνδαλμά ἐστι καὶ παραπέτασμα καὶ φάντασμα, γεγο-
νός τε καὶ ἀπογεγονός, ὅτι ἡ φυσικὴ δύναμις καὶ ἐνέργεια τῆς τρισ-
εποστάτου θεότητος, ἡ τῆς θείας φύσεως διαφέρουσα κτιστῇ τε ἐστὶν
καὶ πρόσφατος καὶ ὑπὸ χρόνον, ὅτι σύνθεσις περὶ τὸν θεὸν διὰ τὴν
διάκρισιν τῆς θείας οὐσίας καὶ τῆς θείας ἐνεργείας, ταῦτά τε οὖν,
καθὼς εἶπον, ἐξ ὄλης φυγῆς ἀποβάλλομαι καὶ ὅσα ἐκ τούτων ἄεστα
ἔπεται· ἔπειτα δέχομαι καὶ ἀσπάζομαι καὶ στέργω τὴν ἀγίαν τοῦ
θεοῦ ἐκκλησίαν, ἥς προστάτης ἀρείως διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ὁ
ἀγιώτατος, πατριάρχης, κδρις Κάλλιστος, σεβαζόμενος καὶ τιμῶν καὶ
ἀποδεχόμενος καὶ ὅσα περὶ τῶν προειρημένων ἐθεολόγησε συμφώνως

τοῖς ἁγίοις καὶ θεοφόροις ἡμῶν πατράσι καὶ διδασκάλοις, ἤγουν ὅτι ἐστὶν ἐπὶ θεοῦ θεοκρηπῆς διάκρισις θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας, καὶ ὅτι ἄκτιστος ἡ θεία ἐνέργεια, καὶ ὅτι οὐδεμία σύνθεσις ἐπὶ θεοῦ διὰ τὴν διάκρισιν τῆς θείας οὐσίας καὶ τῶν περὶ αὐτὴν φυσικῶς τε καὶ ὑπερφυσικῶς θεωρουμένων, καὶ ὅτι τὸ λάμπαν ἀπὸ τοῦ κυρίου φῶς ἐν τῇ θειοτάτῃ μεταμορφῶσει οὐτε κτίσμα ἐστὶ καὶ ἰνδαλμα καὶ φάσμα, οὐτε θεία οὐσία, ἀλλὰ φῶς ἀπρόαιτον καὶ χύσις ἀπερινόητος θείας αἴγλης καὶ δόξα θεότητος ἀπόρητος καὶ θεοῦ βασιλεία καὶ ὕψος τοῦτο ὑμνοῦντες οἱ τῆς ἐκκλησίας θεολόγοι φασί, τοὺς δὲ οὐσίας θεοῦ τοῦτο δοξάζοντας ἢ κτίσμα καθυποβάλλω τῷ ἀναθέματι ταύτης μου τῇ ἐγγράφῃ ὁμολογία ἐμμένω καὶ μενῶ εἰς τὸν ἅπαντά μου τῆς ζωῆς χρόνον, συνεργουῦντός μοι τοῦ θεοῦ, καὶ μετὰ ταύτης εἴχομαι παραστήναι τῷ κριτῇ ζώντων καὶ νεκρῶν ἐν τῇ κοινῇ τῆς ὁμολογίας ἡμέρᾳ· εἰ δὲ, ὅπερ ἀπέυχομαι, φανεῖν ποτὲ ἄλλο παρά ταῦτα φρονῶν τε καὶ σεβαζόμενος καὶ ὁμολογῶν, ὡς ἀπατεῶν ἄνθρωπος καὶ πανοῦργος καὶ ἐν τῷ φανερῷ μὲν εὐσεβεῖν δοκῶν, λάθρα δὲ τὴν δυσσεβίαν ἀσπαζόμενος καὶ ὑποκρινόμενος τὸ ὑρθόδοξον, ἵνα μετὰ πολλῆς τιμωρίας τοῖς αἵρετικοῖς προσηκούσης καὶ ἀντιθέτοις τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ὡς ἐναγῆς τε καὶ βέβηλος καὶ μηδεμίαν ἔκτοτε δυνάμενος δοῦναι πληροφορίαν εὐσεβοῦς πίστεως ἐξορίζωμαι ταῦτα στέργων καὶ ὁμολογῶν οἰκείᾳ χειρὶ ὑπογράφω μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδ. ε' †.

† Ἔῤῥε καὶ ὑπογραφήν τήνδε· Ἰωάνναρ ἱερομόναχος τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα στέργων καὶ ὁμολογῶν ὑπέγραφα †.

XIII.

(Κωδίκιον τῶν συνοδικῶν παρασημειώσεων γεγονόσιν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ παναγιωτάτου δεσπότητος, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κθρ. Ματθαίου.)

DXXI. (6907—1398) decembri. ind. VII.

Ὁ ἀπὸ τῶν Λατίνων ἐλθὼν Μανουὴλ ὁ Ἱρακλεινός *orthodoxiam suam profitetur.*